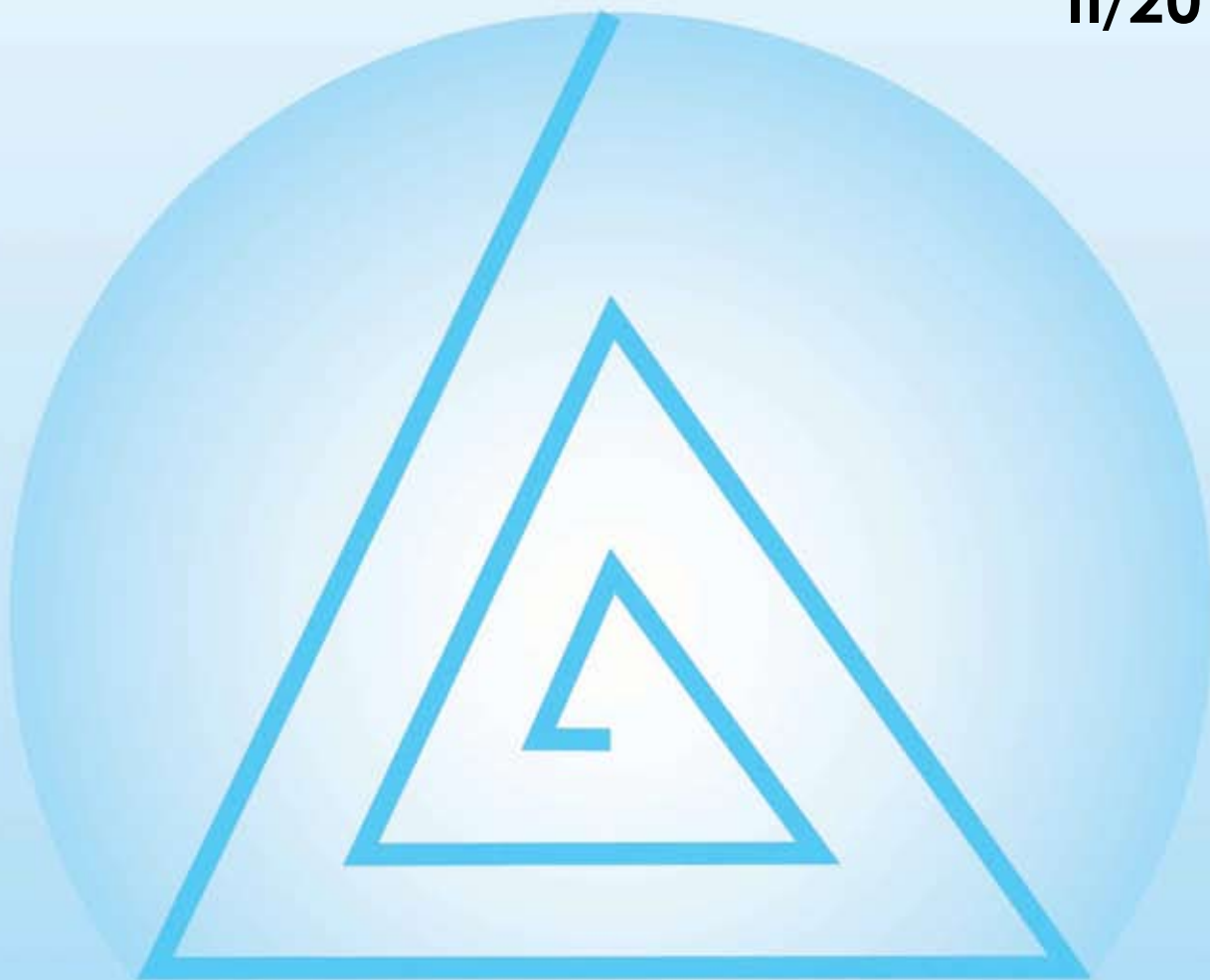

PSYCHO *energetika*

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

II/2010

Pozvánka na valnou hromadu ČEPES

Hojnost všeho – základ zdu

Teletetická prospekce tunelů

O zařízení Dobrá vlna

O Národní soustavě kvalifikací

Historie PEL 1984 - 1991

Očkovat či neočkovat?

Pojednání o Lymské borelioze

Pythagorejské Y

Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.

Maximinus

Obsah - Abstracts of the articles

ZE ŽIVOTA ČEPES – NEWS FROM ČEPES

Vzpomínka na Mirka Zajdu

1

Informace o Národní soustavě kvalifikací (NSK2)

1

LÉČITELSTVÍ A ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA

Hojnost všeho - zákon zdaru.

Z knihy „Tajemství“ a „Souzvuku s Nekonečnem“ vybral Ing. Vlastimil Bažant

4

Z HISTORIE ČESKÉ PSYCHOENERGETIKY

Historie PEL 1984 - 1991 – Ing. Vlastimil Bažant

8

LÉKAŘ A BYLINÁŘ RADÍ

Starejte se o páteř - chrání míchu. Doporučení MUDr. J. Doležala

13

Jak vzniká zlo. Upozornění MUDr. Jana Doležala

14

Očkovat či neočkovat – pojednání MUDr. I. Potměšilové

15

TELESTEZIE A PSYCHOKINEZE

Stanovisko vedení ČEPES k telestetické prospekci tunelů – redakce

18

Možnosti průzkumu geopatogenních zón a zón pozitivní energie při hloubení tunelů – Konrád Brotz

18

Poznámky k článku „Možnosti průzkumu geopatogenních zón a zón pozitivní energie při hloubení tunelů“ – RNDr. Ing. Evžen Andres

23

Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ, ZAJÍMAVOSTI – MISCELLANEUS

O odrušovacím zařízení Dobrá vlna – Jiří Maxera

24

Osobní zkušenosti se stimulatory JL – Marie Remešová

26

Pojednání o Lymské borelioze – prom. bioložka Izabela Klimová

26

Oznamujeme s hlubokým zármutkem, že nás 27. července 2010 opustil Miroslav Zajda, dlouholetý spolupracovník Psychoenergetické laboratoře a zakládající člen ČEPES.

Jako spolupracovník PEL se podílel na výzkumných úkolech, které měly potvrdit existenci jevu mentálního ovlivňování. Výsledky jeho práce byly součástí výzkumné zprávy „Ovlivňování růstu živých organismů mentální energií“, která byla předmětem oponentního řízení 2.11.1982 na VŠCHT Praha. Touto prací významně přispěl k prohlášení oponentní komise v roce 1988, že dosažené výsledky v experimentální fázi naznačují existenci fenoménu mentální energie.

Desítky účastníků kurzů telestézie, které organizovala Psychoenergetická laboratoř v Chomutově v areálu II Mlýna, poznali Miroslava Zajdu jako dobrého učitele, který jim nezištně předával svoje znalosti a zkušenosti.

Miroslav Zajda, autor esoterních spisů „Cesta k nesmrtelnosti“ ukazoval čtenářům cestu, jak se vypořádat s těžkostmi a utrpením provázející lidský život.

Stovkám nemocných obětavě pomáhal zvládat jejich vážné choroby, často i na úkor řešení svých vlastních zdravotních problémů.

Aktivně se zapojil do budování ČEPES a podle svých možností a sil přispěl k jejímu rozvoji. Proto zůstane natrvalo zapsán nejen v našich vzpomínkách, ale i v historii naší organizace.

vedení ČEPES

Informace o Národní soustavě kvalifikací 2 (NSK2)

V minulém čísle jsme čtenáře informovali o tom, že se nám v roce 2009 podařilo prosadit činnost biopraktika v Sektorové radě služeb jako dílčí kvalifikaci. Pro mnohé čtenáře jsou výrazy jako Národní soustava kvalifikací, Sektorová rada a dílčí kvalifikace neznámými pojmy, a proto se je budu snažit osvětlit.

Musím se nejprve zmínit o stavu na českém trhu práce. Nutno konstatovat, že mnoho zaměstnanců ať českých nebo zahraničních pracuje v činnostech, pro které neexistuje školské vzdělání nebo nemají doklady o získání potřebných znalostí a dovedností pro danou činnost. Přispívá k tomu i současná situace, kdy zaniká mnoho tradičních profesí či oborů a kdy zaměstnanci pracují v jiných profesích, než pro které získali pracovní osvědčení. Přitom v mnoha případech zaměstnavatelé těžko získávají kvalitního zaměstnance s potřebnými dovednostmi a schopnostmi. A poznat kvalitního pracovníka během úvodního pohovoru bývá mnohdy velice pracné.

Odstranit tuto nepříznivou situaci pomáhá Národní soustava kvalifikací (NSK). Je to systém postavený na principech zákona 179/2006 Sb. „O ověřování výsledků dalšího vzdělávání“ a který zaměstnavatelům garantuje, že uchazeč o pracovní místo má přesně ty znalosti a dovednosti, které se od něho očekávají a požadují v zaměstnání.

Mezi nejvýznamnější organizace, které tento systém ovlivňují jsou:

Národní ústav odborného vzdělávání
Hospodářská komora ČR
Svaz průmyslu a dopravy
Fa. Trexima spol. s r.o.

Základním prvkem NSK jsou tzv. dílčí kvalifikace (DK). Dílčí kvalifikace je způsobilost vykonávat pouze část určitého povolání, tj. určitou pracovní činnost nebo více činností, které ale dávají možnost pracovního uplatnění.

Podstatou NSK je, že jednotlivé kvalifikace přesně popisují, co zaměstnavatelé potřebují, aby zaměstnanec uměl. Nezáleží na tom, kde a jak se to naučil a dovednosti získal, ale na tom, co skutečně zná a umí. Dílčí kvalifikace také popisuje ověřování znalostí a dovedností.

Jak se tvoří NSK

K tomuto úkolu jsou stanoveny tzv. Sektorové rady, orgán složený z reprezentativních zástupců zaměstnavatelů příslušného odvětví. Sektorové rady (SR) jsou týmy odborníků, kteří mají v oblasti vývoje kvalifikací mandát zastupovat důležité skupiny zaměstnavatelů.

V Sektorových radách je nejprve určováno, jaké dílčí kvalifikace jsou trhem práce žádané, tak aby z pohledu zaměstnavatelů vznikaly pouze smysluplné dílčí kvalifikace. Poté jsou pro jednotlivé dílčí

kvalifikace experty z příslušné odborné oblasti zpracovány kvalifikační a hodnotící standardy.

Kvalifikační standard určuje, co je třeba pro získání příslušné kvalifikace umět, čili je to soubor požadovaných kompetencí (znalosti, dovednosti, způsoby chování).

Hodnotící standard určuje kritéria a postupy zkoušky z příslušné dílčí kvalifikace. Pro každou jednotlivou kompetenci z kvalifikačního standardu jsou formulována kritéria tak, aby se podle nich mohlo rozhodnout, zda zkoušený ověřovanou kompetenci má nebo nemá. Je stanoven způsob ověření: zda praktickým předvedením, písemně nebo ústně.

Zkoušení žadatelů z DK provádějí tzv. autorizované osoby, fyzické nebo právnické osoby, které získají pro konkrétní dílčí kvalifikaci autorizaci, což je oprávnění zkoušet danou kvalifikaci, vydané příslušným ministerstvem (autorizujícím orgánem). Právě díky autorizaci ze strany státu se podařilo vytvořit celostátně platný systém, který díky hodnotícím a kvalifikačním standardům garantuje stejnou úroveň dovedností požadovaných u všech autorizovaných osob v ČR.

Co NSK znamená pro ČEPES

Po roce 1989 existovalo několik iniciativ, které se snažily činnosti spadající do kategorie nekonvenční medicíny legislativně zabezpečit zákonem. V prvních letech po roce 1989 převládalo legislativní zabezpečení formou odborných komor. První iniciativu zabezpečoval pan Robert Nový, který za pomoci politické strany ODA v roce 1991 prosazoval první návrh zákona. Pro formální chyby návrh zákona nebyl Poslaneckou sněmovnou projednáván. S druhou iniciativou je spojeno jméno Tomáše Pfeifra. Tato iniciativa skončila částečným vypracováním návrhu zákona. Třetí iniciativu převzala ČEPES, která v letech 1993 až 1995 nechala vypracovat návrh Zákona o výkonu povolání odborných léčitelů a o České komoře odborných léčitelů a zajišťovala jeho projednání v Poslanecké sněmovně. Koncem roku 1995 poslanci, kteří zajišťovali projednání v Poslanecké sněmovně, sdělili, že se jim nepodařilo zabezpečit potřebný počet poslanců pro přijetí

zákona a doporučili zabezpečit legislativně činnost léčitelů úpravou Živnostenského zákona. To se uskutečnilo a od 1.1.1996 mohli léčitelé podnikat jako živnostníci. Tato úprava platila až do února 2001. Na zákazu činnosti léčitelů v ČR se podíleli úředníci MZ ČR a odpovědný ministr. Následujících 5 let se vedení ČEPES snažilo o legalizaci činnosti našich členů na základě rad a doporučení některých pracovníků ministerstev nebo různých komisí. Ať formou zařazení do Národní soustavy povolání nebo formou žádosti o akreditaci pro rekvalifikační kurz pro bioenergoterapeuta, kdy jsme již vycházeli ze zkušeností polské Federace společenstev radiestétů a Polského svazu řemesel. Nikdy jsme při zamítnutí našich žádostí neobdrželi zdůvodnění, proč žádost byla zamítnuta. Přesto od roku 2005, tj. od podání žádosti o akreditaci pro rekvalifikaci, prosazujeme činnost našich členů jako osobní službu a změnili jsme i názvy činností tak, aby název činnosti nebyl spojován s odbornou zdravotní péčí. Proto jsme osobnost, která harmonizuje energeticky člověka, nazvali biopraktikem.

Pro legislativní zabezpečení činnosti biopraktika byl zákon 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a vybudování systému NSK darem z nebes a vysvobozením z mnohaleté snahy po legalizaci činnosti biopraktika. Nutno si přitom uvědomit úlohu, kterou přitom sehrála HK ČR (odbor vzdělávání), členství ČEPES v HK ČR a ve Společenstvu drobného podnikání.

Důležité je si uvědomit, proč se tak úporně snažíme o prosazení činnosti biopraktika do NSK. Jedním z hlavních důvodů je skutečnost, že činnost biopraktika může ovlivnit pozitivně společenské klima. Můžete si myslet, že toto je nadsázka. Ale účinná pomoc klientovi se netýká jenom jeho, ale dotýká se i jeho nejbližších. A aby byla skutečně účinná, je zapotřebí aby u klienta došlo alespoň ke změně životního stylu. A pokud se podaří rozvinout vnitřní síly klienta, pomáháme stvoření naprosto svobodného člověka schopného žít šťastně i v tomto reálném světě.

Dalším důvodem je pomoci zkvalitnění činnosti. Všichni jsme si vědomi, že na každé lidské činnosti se podílejí lidé dobří, méně dobří a nedobří. Ne jinak je tomu i v oboru, kde mnozí poskytovatelé služeb prohlašují, že pomáhají „ozdravnými energiemi“. Zkušenost a praxe dokazuje, že část poskytovatelů služeb chce skutečně nezištně pomáhat (tj. na prvním místě je pomoc a na druhém odměna), část je přesvědčena, že tyto schopnosti má a část zneužívá utrpení druhých k vlastnímu prospěchu. Naši snahou je pomoci zviditelnit veřejnosti tu první skupinu. K tomu nám má pomoci vytvoření jak kvalifikačního tak hodnotícího standardu. Toto je současně náš prvořadý úkol při jednání s pracovníky NÚOV a Sektorové rady služeb.

V rámci Sektorové rady pracuje i Expertní tým (ET), což je neformální pracovní skupina odborníků, jejímž úkolem je tvorba dokumentů pro Národní soustavu kvalifikací (zejména standardy stanovených kvalifikací).

Členy ET pro dílčí kvalifikaci biopraktik jsou.

Ing. Bažant Vlastimil – předseda ČEPES

MUDr. Potměšilová – členka vedení ČEPES

Filipová Olga – členka vedení ČEPES.

Veřejná zakázka NSK2 navazuje na projekt NSK1 z let 2005 – 2008.

Cíle:

- pokrýt všechna odvětví národního hospodářství dílčími kvalifikacemi do ISCED 3A (maturita)
- zajistit experty světa práce a reprezentanty zaměstnavatelů pro tvorbu a aktualizaci dílčích kvalifikací
- provádět pravidelný rozbor potřeb dílčích kvalifikací v sektorech
- tvořit a revidovat dílčí kvalifikace s většinovým stanoviskem dané oblasti
- zajišťovat součinnost zástupce SR při řešení připomínek MŠMT.

Těchto cílů má být dosaženo v období let 2010 až březen 2015. Může se vám zdát, že toto je pro naše cíle dostatečně dlouhá doba. Je třeba si však

uvědomit, že našim zájmem je prosadit ještě dalších pět dílčích kvalifikací a to znamená, že zase toho času není tak mnoho.

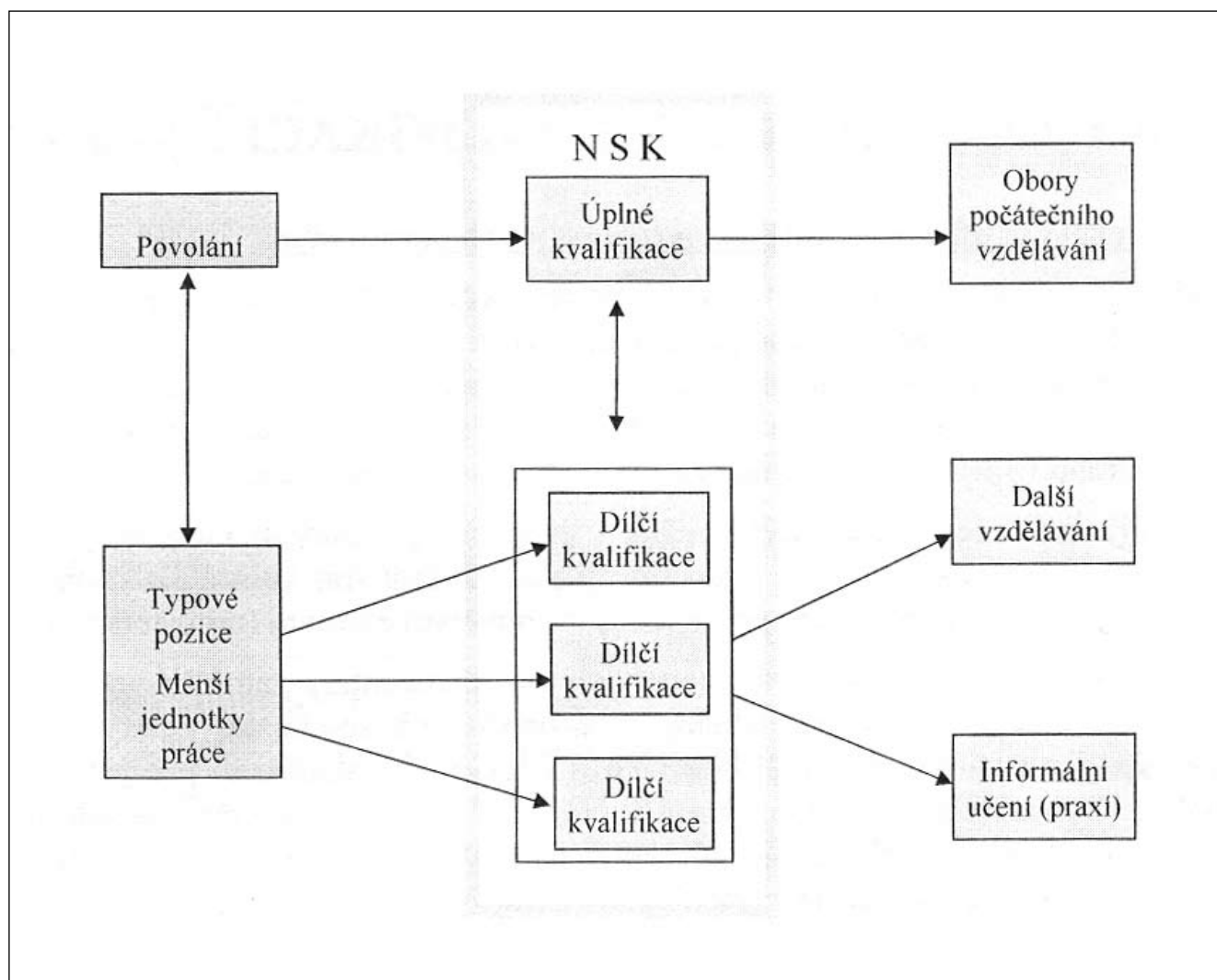
Most spojující svět práce a svět vzdělávání

NSK nabízí občanům ještě další možnost, a to získat nejen dílčí kvalifikace, ale i úplnou kvalifikaci, což znamená např. vyučení v určitém oboru vzdělání, aniž bylo nutné absolvovat školní vzdělávání. Některé úplné kvalifikace je možno poskládat z kvalifikací dílčích. V praxi to znamená, že získá-li občan osvědčení o všech těchto dílčích kvalifikacích, bude moci na příslušné škole nebo učilišti složit zkoušku pro příslušnou úplnou kvalifikaci a získat certifikát o dosažení odpovídajícího stupně vzdělání.

Z kvalifikačních standardů úplných (a nepřímo dílčích) kvalifikací by měly být odvozovány rámcové vzdělávací programy oborů počátečního vzdělávání.

Následující graf nám tento most znázorňuje.

Ing. Vlastimil Bažant

V prvním čísle Psychoenergetiky z roku 2008 jsme zveřejnili z knihy R. W. Trine „V souzvuku s nekonečnem“ kapitolu „Jak rozvinout vnitřní síly“. Důvodem byla skutečnost, že její text ovlivnil spirituální vývoj pana Bedřicha Kočího tak, že se z něj stal nejvýznamnější „duchovní“ léčitel v ČR ve 20. století. Z této knihy jsme se rozhodli zveřejnit i kapitolu „Hojnost všeho – zákon zdaru“, která podle nás může čtenáři usnadnit život. Zveřejněnému textu bude předcházet úvodní slovo Ing. Vlastimila Bažanta.

redakce

Úvodní slovo

Po přečtení kapitoly „Hojnost všeho – zákon zdaru“ jsem dlouho přemýšlel o textu, který považuji za pravdivý a hlavou se mi honila tato myšlenka. Když je text pravdivý, proč se tak málo lidem daří realizovat zveřejněné rady a poučky v běžném životě? Text vyšel v ČR ve třicátých letech minulého století. Čtenář to jistě pozná podle jazyka, v kterém byl napsán a který jsme nepovažovali za vhodné upravovat. Současně upozorňuji na skutečnost, že v roce 2008 vydala společnost EUROMEDIA GROUP K. S. – IKAR knihu paní Rhondy Byrne „The Secret – Tajemství“, s jejímž obsahem jsem se tehdy zběžně seznámil a uvědomil si, že se obě publikace zabývají stejným. Nyní jsem se začal „Tajemstvím“ podrobně zabývat, protože mne zajímalo, zda učení duchovních vůdců minulých věků nebylo poznamenáno americkým způsobem života, jak k tomu došlo při předání japonské metody REIKI na začátku druhé světové války do USA.

Jsem rád, že k tomu nedošlo, i když si myslím, že R. W. Trine daleko důrazněji upozorňuje na skutečnost, že pokud člověk požádá Boha (Vesmírný řád, Duch nekonečného života, Světlo, Prozřetelnost, Vesmír, Všemohoucnost atd.) o cokoli, může to obdržet za určitých podmínek, přičemž jako hlavní je, že obdržené nesmí sloužit pouze osobnímu prospěchu žadatele, ale též prospěchu obecnému.

Ještě jednou říkám, že jsem přesvědčen o pravdivosti obou textů. Je možné, že dosud ověřené zázraky patří do této kategorie. Přitom vycházím z vlastní zkušenosti a zkušenosti mého dobrého známého. Nejprve vlastní zkušenost.

Stalo se to o vánocích v roce 1985. Tehdy zavola manželce náš zeť a oznámil, že je s naším vnukem právě v naší čtvrti na zimním stadionu, a že po sportování se u nás zastaví. Manželka je chtěla pohostit a k tomu potřebovala chleba. Bohužel to bylo o vánocích, kdy ředitelství pekáren v rámci hospodárnosti vydalo příkaz k omezení pečení chleba a tak se stalo, že celá Praha byla již před Štědrým dnem bez něj. Když se manželka smutně vracela z neúspěšného nákupu do bytu, ve druhém patře spatřila o stěnu opřený bochníček čerstvého, ještě teplého chleba, který nepatřil nikomu ze sedmi nájemníků našeho domu. Tak mohla manželka uskutečnit svoje přání – pohostit svého zetě a milovaného vnuka. Když jsme o této zkušenosti mluvili s našim dobrým známým, vůbec ho to nepřekvapilo. Měl podobné případy z dřívější doby. Vyprávěl o prvním případě, kdy jeho manželka měla nesmírnou chuť na třešně v době, kdy všechny stromy se nacházely v zimním spánku. V té době šli manželé na procházku, při které se větvička dotkla obličeje manželky. A nebyla to vůbec obyčejná větvička. Byla to větvička s dvojicí třešní a další zajímavostí bylo, že strom nebyla třešeň.

Dále známý mluvil o příhodách, kdy se stávalo, že při pobytu na chalupě při nákupech ve vsi nedostali mléko a při návratu zpět na chalupu nacházeli na zápraží láhev čerstvého mléka.

Čtenář se může k popsaným případům stavět skepticky anebo jim i nevěřit. Nepatří však popsané případy do oblasti, která je popisována jak v kapitole „Hojnost všeho – zákon zdar“ tak v knize „Tajemství“? Kdy silné přání a myšlenka může ze světa neviditelného (kde začíná každá realizace myšlenky) do našeho reálného světa (vnímaného smysly) přinést dotýcný předmět nebo uskutečnit událost, tzn. že myšlenka se stane realitou. Protože „Tajemství“ se zabývá i obnovou zdraví či zbavení neduhů, prosíme ty, kterým se to pomocí „Tajemství“ podařilo, sdělte Vaši zkušenost i ostatním.

Protože čtenář má k plné dispozici text „Hojnost všeho – základ zdaru“, budu se nadále věnovat knize „Tajemství“. Od klientů, kteří mne navštěvují, vím, že je veřejně známá. Proto se z „Tajemství“ budu zabírat pouze některými myšlenkami.

Myšlenky působí jako magnet a jsou vysílány na určité frekvenci. Když přemýšlíte, vaše myšlenky jsou vysílány do Vesmíru a magneticky přitahují všechny podobné věci, které jsou na stejné frekvenci jako vaše myšlenky. Vše, co se vysílá, se vrací ke svému zdroji. A tím zdrojem jste vy.

Zákon přitažlivosti je přírodním zákonem. Ten je neosobní a nerozlišuje dobré a špatné věci. Přijímá vaše myšlenky a odráží k vám pouze takové myšlenky, které v životě už máte. Nic nehodnotí ani nepřidává.

Není možné cítit se dobře a zároveň mít negativní myšlenky. Jestliže se cítíte dobře, je to proto, že ve vaši mysli jsou dobré myšlenky.

Když se cítíte na „dně“, víte, že to můžete okamžitě změnit. Pusťte si krásnou hudbu nebo začněte zpívat – to změní vaši emoci. Nebo na něco nádherného myslíte. Myslete na dítě nebo někoho, koho upřímně milujete, a soustřeďte na to svou pozornost. Opravdu si tu myšlenku udržujte v mysli. A všechno ostatní až na tuto myšlenku zablokujte. Ručím vám za to, že se začnete cítit dobře“ (autor Bob Prostor, filosof a spisovatel).

Kreativní metoda použitá v „Tajemství“ byla převzata z Nového zákona v Bibli a je pro vás jednoduchým vodítkem, jak vytvořit to, co chcete třemi jednoduchými kroky:

První krok: požádej

Sami musíte si vybrat co chcete, ale musíte o tom také mít jasno. Pokud v tom nemáte jasno, pak vám zákon přitažlivosti nemůže přinést to, co chcete.

Druhý krok: věř

V okamžiku, kdy o něco požádáte, věříte a víte, je to už v neviditelné podobě vaše, celý vesmír se změní, aby to přivedl do viditelné podoby.

Třetí krok: získej

Požádejte jednou, věřte, že jste to obdrželi, a jediné, co musíte udělat abyste to obdrželi, je cítit se dobře.

„Tajemství“ je využíváno k udržení či obnovení zdraví. Dovolují si zveřejnit shrnutí poznatků z této oblasti.

– Placebo efekt je příkladem zákona přitažlivosti v akci. Když pacient věří, že tableta je lék, dosáhne toho, čemu věří a vyléčí se.

- „Zaměření na dokonalé zdraví“ je něco, co můžeme uvnitř sebe dělat všichni, navzdory tomu, co se může dít venku.
- Smích přitahuje radost, uvolňuje negativitu a vede k zázračným uzdravením
- Chorobu nebo nemoc v těle drží myšlenka, sledování nemoci a pozornost, kterou jí věnujeme. Pokud se necítíte právě nejlépe, nemluvte o tom – pokud nechcete, aby se nemoc zhoršila. Když nasloucháte lidem, jak mluví o nemocech, které je trápí, dodávají jejich nemocem energii. Místo toho stočte hovor na pozitivní věci a snažte se nemocnou osobu vnímat jako zdravou.
- Víru ve stárnutí máme jen v mysli. Osvobodte své vědomí od veškerých takových myšlenek. Zaměřte se na zdraví a věčné mládí.
- Neposlouchejte věčné pravdy o nemocech a stárnutí. Negativní informace vám neslouží.
- Zveřejněním některých názorů z „Tajemství“ končím úvodní slovo k následujícímu textu. Na závěr chci připomenout, že každý čtenář může oba texty přijmout, přijmout s výhradami nebo i zavrhnout. Přesto je třeba si uvědomit, že myšlenka (myšlení) a zákon přitažlivosti hrají v životě člověka nesmírnou úlohu a z toho vyplývá, že každý člověk především sám rozhoduje o tom, jaký je a jaký bude jeho život. Buď plný utrpení anebo bohatý a šťastný.

Na úplný konec si dovoluji zveřejnit tuto radu z „Tajemství“.

Jediný důvod, proč lidé nemají to, po čem touží, je ten, že více přemýšlejí nad tím co nechtějí, než nad tím, co chtějí.

Ing. Vlastimil Bažant

HOJNOST VŠEHO - ZÁKON ZDARU

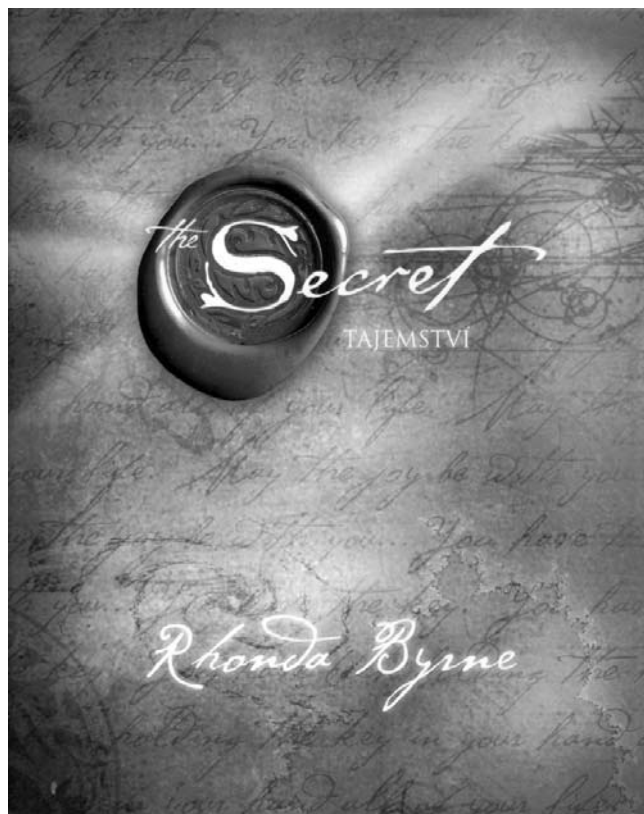
Bůh jest Duch Nekonečné Hojnosti, jest Moc, která dala a ustavičně dává všem věcem podobu hmotnou. Kdo žije u vědomí své jednoty s Mocí Nekonečnou, přitahuje k sobě jako magnet vše, po čem touží.

Myslí-li někdo stále jen na svou chudobu, bude chud a zůstane bezpochyby chud. Myslí-li však za všech okolností ustavičně na svůj zdar, vybavuje síly, které mu dříve nebo později přivodí zdar. Zákon přitažlivosti působí neustále vesmírem, a s ním souvisí veliká a nezměnitelná pravda, že stejné věci se přitahují. Jsme-li jedno s Nekonečnou Mocí, se zdrojem všeho, pak, čím více tu jednotu si uvědomíme a uskutečnime, tím větší nabudeme síly, která nám opatří nadbytek všeho, čeho jest nám potřebí. Tím dosáhneme síly, již budeme moci v každé době uskutečnit okolnosti, kterých si žádáme.

Jako všechna pravda jest zde již nyní a čeká jen, abychom ji poznali, tak všechny věci nutné pro potřeby nynější, jsou zde již nyní a čekají jen na naši sílu, aby si je přisvojila. Bůh drží všechno v rukou svých. Neustále k nám mluví: Dítě mé, znej se ke mně na všech cestách svých, a budeš-li se ke mně znát a podle toho žít, - co je mé, bude tvé. Jehovah - jireh, - Pán pečuje o mne. „Všechněm dává ochotně a neomlouvá.“ Dává ochotně všem, kdo chtějí od něho přijati a dle toho si počínají. Nevnučuje dobra nikomu.

Stará a obecně rozšířená idea bohabojnosti a chudoby je naprosto neodůvodněná, a čím dříve se ji zhostíme, tím lépe. Zrodila se podobně jako myšlenka asketismu tehdy, kdy převládalo přesvědčení, že mezi

tělem a duchem je nutný boj. Má tedy původ v mysli lidí, kteří mají křivý, jednostranný názor na život. Pravá bohabojnost je v jistém smyslu totéž jako pravá moudrost. Kdo je opravdu moudrý a kdo užívá sil a mohutností, jimiž jest nadán, tomu svět vždycky otevře svou klenotnici. Nabídka se vždycky rovná poptávce. Děje-li se poptávka správně, moudře. Pozná-li kdo tyto vyšší zákony, strach z nedostatku pozbuje nad ním své mučivé moci.

Jsi bez místa? Poddej se strachu, že jiného místa nenajdeš, a dej se jím ovládnout, a bude bezpochyby dlouho trvat, než nějaké místo dostaneš, anebo dostaneš-li, bude jistě velmi bídné. Ať žiješ v jakýchkoli poměrech, měj na paměti, že máš v sobě síly a mohutností, jež, vybavíš-li je, překonají všechny zdánlivé nebo pomíjející ztráty. Uveď síly ty v činnost a přivoláš si jako magnetem postavení, které bude třeba mnohem lepší než to, jehož jsi pozbyl, a přijde možná čas, kdy budeš rád i tomu, že jsi ho pozbyl.

Pomni, že v tobě a tebou působí táž Nekonečná Moc, která ve vesmíru vše tvoří a řídí, táž Nekonečná Moc, která řídí nesčetné soustavy světové v prostoru. Vyšli svou myšlenku, - myšlenka je síla a má tajnou moc netušené účinnosti, správně-li se jí užívá a moudře-li se řídí. Vyšli myšlenku, že se ti naskytne právě postavení nebo pravá práce v pravý čas a pravým způsobem, a že ji poznáš, až se naskytne. Trvej na té myšlence, nedej jí slábnout, trvej na ní a neustále ji zavlažuj pevným očekáváním. Tím dáváš takřka oznámení do duševních novin, listu, který není omezen na malý kruh čtenářů, ale který se dostane nejen k nejzazším končinám země, ale k nejzazším končinám vesmíru. Je to kromě toho oznámení, jež učinil-li jsi je správně, bude mnohem účinnější než jakékoli oznámení, které bys snad mohl uveřejnit v novinách tištěných, nechť si sebe více osobují jméno velkého prostředku reklamního. Čím více si to uvědomíš a budeš žít v souladu s vyššími zákony a silami, tím účinnější bude ono tvé působení.

Prohlížíš-li v inzertní části novin rubriku „služby a práce“, nečin toho obyčejným způsobem. Uveď vyšší síly v činnost a povznes věc na vyšší úroveň. Bereš-li noviny do ruky, myslí si: je-li tu oznámení místa, o něž bych se měl hlásiti, poznám je, jakmile k němu dočtu. Říkej si to, věř tomu, očekávej to. Učiniš-li to v plné víře, pocítíš intuici, jakmile k pravému oznámení dočteš, a ta intuice není nic jiného, nežli tvá duše, k tobě mluvící. Mluví-li, jednej ihned.

Dostaneš-li místo a ukáže-li se, že není zcela takové, jakého si přeješ, citíš-li, že jsi schopen zastávat místo lepší, myslí si, když na ně nastupuješ, že je to jen stupeň k místu lepšímu. Trvej pevně na té myšlence, říkej si to, věř tomu, očekávej to, a po všech ten čas zastávej svědomitě, **naprosto svědomitě** místo, které právě máš. Nezastáváš-li ho svědomitě, nebude bezpochyby stupněm k lepšímu, ale k horšímu. Zastáváš-li je svědomitě, přijde asi brzo čas, kdy budeš rád a povděčen, kdy budeš šťasten, že jsi pozbyl místa dřívějšího.

Toto jest zákon zdaru: stihne-li tě zřejmé neštěstí, nermuť se jím, využij věci, jak je možno, a očekávej vždycky lepší budoucnosti, zdárnějších podmínek. Trvati v tomto stavu myslí znamená uvést v činnost jemné, tiché a neodolatelné síly, které dříve nebo později skuteční ve hmotné formě to, co je dnes pouhou myšlenkou. Ale myšlenky mají tajnou moc a správně jsou zasety a správně pěstovány, jsou semenem, z něhož vyrůstá hmotná skutečnost.

Nepromaň ani okamžiku nářkem, ale využij času, který by jinak tím způsobem byl promarněn, očekávej a uskutečňuj to, po čem toužíš. Sugeruj si úspěch. Vmysli se v poměry příznivé. Říkej si, že za nedlouho budeš v poměrech příznivých. Říkej si to klidně, ale pevně a důvěřivě. Věř to, věř neochvějně. Očekávej to - zavlažuj myšlenku tu ustavičně očekáváním. Budeš pak jako magnet přitahovat, po čem toužíš. Neboj se sugerovat, říkat si těch věcí, neboť tím stavíš ideál, který počne na sebe brát podobu hmotnou. Tím způsobem upotřebíš síly, které jsou z nejjemnějších a najmocnějších ve vesmíru. Toužíš-li zvláště po něčem, a pokládáš-li za dobré a spravedlivé věc tu mít, toužíš-li po něčem, co tvůj život obohatí, co zvýší tvou hodnotu pro jiné, měj jen stále na mysli, že se ti v pravý čas, pravým způsobem a pravými prostředky dostane čeho si žádáš, nebo že se ti otevře cesta, kterou toho dosáhneš.

Znám mladou dívku, která nedávno potřebovala naléhavě peněz. Potřebovala jich k dobrému účelu: neviděla důvodu, proč by jich mít neměla. Je z lidí, kteří poznali moc vnitřních sil. Vpravila se ve stav mysli, který jsme právě popsali. Z jitra se ponořila na chvíli v ticho nitra svého. Tím se uvedla v dokonalejší soulad s vyššími silami. Než se den nachýlil k večeru, navštívil ji pán, člen rodiny, s níž se znala. Tázał se ji, mohla-li by pro jeho rodinu vykonat nějakou práci, které si přáli. Byla poněkud překvapena, že na ní žádají právě takové práce, ale řekla si: „Tu je pokyn; uposlechnu a uvidím, kam povede.“ Podjala se práce. Vykonala ji dobře. Když ji dokončila, obdržela mnohem více peněz, než očekávala. Cítila, že za práci, kterou vykonala, je to částka příliš velká. Vzpěchovala se. Odpověděli: „Nikoli; učinila jste nám službu, jejíž cena převyšuje částku, kterou vám nabízíme.“ Obdržená částka byla více než dostatečná k dílu, které chtěla vykonat.

To jest toliko jeden ze mnoha příkladů, jak moudře a účinně lze upotřebit vyšších sil. Také z něho plyne

naučení: Neskládej rukou v klín a nečekej, že ti hotová věc spadne do klína, ale uveď v činnost vyšší síly a chop se první věci, která se ti naskytne. Konej práci, kterou ruce tvé naleznou, a **konej ji dobře**. Jestliže tě ta práce docela neuspokojuje, řekni si, věř a očekávej, že jest prostředkem, který tě dovede k něčemu lepšímu. Abys k sobě přivolal, co nejlepšího může ti dát svět, musíš nejprve pojmouti, osvojit si duchem, nebo tím, co se nesprávně nazývá obrazností, věc, po níž toužíš, a v duchu ji žít. Všecky tak zvané fantasie jsou skutečností a síly neviditelných prvků. Žij duchem v paláci, a ponáhlu bude se kolem tebe soustřeďovat palácové okolí. Ale žít tak, neznamená hynout touhou, nýti a soužit se. Nýbrž znamená to, jsi-li dole, klidně a vytrvale mysliti se nahoře; musíš-li nyní jisti na cínových talířích, považovati talíř cínový za pouhý stupeň k talíři stříbrnému. To není reptat a závidět lidem, majícím talíř stříbrný. Reptáním a závistí vybíráš kapitál z bankovního účtu svých duševních sil.

Přítel, který zná moc vnitřních sil, a jehož život jest jimi řízen do všech podrobností, radí takto: Jsi-li v tlapách medvědích, byť tě svíraly již úplně, hleď medvědu s úsměvem do očí, ale po všech ten čas nespouštěj s očí býka. Upoutáš-li všecku pozornost na medvěda, ztratíš třeba býka úplně s očí. Jinými slovy, poddáš-li se neštěstí, nabude vrchu nad tebou, poznáš-li však v sobě moc podmaňovati si okolnosti, neštěstí se podrobí tobě, a promění se ve štěstí. Poznáš-li klidně a chladnokrevně blížící se neštěstí a času, který bys jinak promarnil hořem, strachem a starostmi, použiješ k tomu, že uvedeš v činnost své mocné síly vnitřní, brzy tě opustí.

Víra, naprostá, dogmatická víra jest jediným zákonem pravého úspěchu. Poznáme-li, že zdar nebo nezdar je v člověku, a že nezávisí na podmínkách zevnějších, nabudeme moci, která změní rychle zevnější podmínky v činitele zdaru. Dospějeme-li k tomuto vyššímu poznání a uvedeme svůj život v dokonalý soulad s vyššími zákony, dovedeme soustřeďovati a řídití probuzené síly vnitřní tak, že, vyšleme-li je, vrátí se a přinesou to, za čím byly vyslány. Budeme pak dosti velicí, abychom přivolali úspěch a zdar nebude nám pod rukou unikat. Utvoříme v sobě střed tak silný, že místo abychom pobíhali sem tam za tím a za oním, můžeme dlít doma a přivolat k sobě okolností, jakých si přejeme. Pevně-li utvoříme a podržíme ten střed, bude se zdát, jakoby všechny věci šly nám stále vstříc.

Lidé moderní hledají většinou věci praktických a v životě denním upotřebitelných. Čím bedlivěji zkoumáme zákony, na nichž se velké ty pravdy zakládají, tím více poznáváme, že jsou nejen nade vše praktické, ale v jistém smyslu, a to ve smyslu nejhlubším a nejsprávnějším, jsou to jediné praktické věci vůbec.

Někteří lidé se neustále honosí, že jsou neobyčejně „praktičtí“, ale mnohdy jsou nejpraktičtější právě ti, kdo si nic takového o sobě nemyslí. A naopak lidé, kteří se velice vychloubají svou praktičností, jsou často nejméně praktičtí. Anebo jsou třeba v některých věcech praktičtí, ale pokud jde o život v celku, jsou až běda nepraktičtí.

Jakého prospěchu nabyt například člověk, který materiálně řečeno, celého světa získal, ale vlastní duše nezná? Je přemnoho lidí kolem nás, kterým skutečný život zcela uniká, kteří se ještě nenaučili ani abecedě pravého života. Otroky jsou, bídnými otroky pomíjející kupy hmotných statků. Myslí-li, že jsou pány svého bohatství, mýlí se; jsou jeho sluhy. Jejich život jest

neplodný na služby bližním svým a všemu světu. Až nebudou již moci zachovati těla svého - jímž jsou spojeni se světem hmotným - odejdou odtud chudí, žalostně chudí. Nemohouce s sebou vzít nejmenší částku toho, co nahromadili, vejdou v jinou formu života nazí a nuzní.

Skutkům lásky, vyvinutým rysům povahy, uvolněným silám duševním, skutečnému bohatství vnitřního života a rozvoje, všem těm věcem, jež se staly naším skutečným a věčným majetkem, nedopřáli místa ve svém životě a proto jsou chudí skutečnými statky života. Ba mnohdy více než chudí. Nedomnívejme se, že zvyky, jednou utvořené, se v jiné formě životní snáze překonají, než v této. Oddá-li se zde člověk nějaké náruživosti, nemysleme, že vybaví-li se z těla, vše bude zase dokonalé. Všecko je zákonem, všecko je příčinou a účinkem. Co sejeme, budeme žít nejen v tomto životě, ale ve všech životech budoucích.

Kdo je zde otrokem touhy po hmotném majetku, bude otrokem i pak, až již nebude moci těla svého podržeti. Ba nebude pak mít ani prostředků, aby ukojil svou touhu. Návykem tím jsa ovládan, nebude moci, alespoň po jistý čas, upnouti své náklonnosti ku věcem jiným a nemaje čím touhu svou ukojiti, bude jí mučen dvojnásobně. Snad budou muka jeho ještě větší, uvidí-li, že statky, jež nahromadil a které pokládal za své, teď marní a utrácení jiní. Odkáže jmění své jiným, ale nemá moci nad tím, jak ho užijí.

Jak jest tedy pošetilé myslet, že nějaký hmotný majetek nám patří. Jaký nesmysl jest na příklad, ohradit si několik jiter Boží země a říci, že jsou **mé**. Čeho nemůžeme podržeti, není naše. Věci, které se nám dostávají do rukou, dostávají se nám nikoli, abychom je drželi, tím méně, abychom je hromadili. Dostávají se nám do rukou, abychom jich užívali, moudře užívali. Jsme toliko správci a jako správci budeme vydávati počet z toho, jak užíváme věci sobě svěřených. Veliký zákon vyrovnání, pronikající veškeren život, účinkuje ku podivu přesně, třebas mu vždycky úplně nerozumíme nebo ani nepozorujeme, kterak působí spolu s námi.

Kdo dospěl k poznání života vyššího, nemá již touhy hromaditi příliš velikého bohatství, ani touhy po jiné nemírnosti. Čím více poznává, že jest bohatý uvnitř, tím menší cenu má pro něho bohatství zevnější. Kdo dospěl k poznání, že ze zdroje ve vlastním nitru může čerpati moc, kterou přivolá a uskuteční kdykoli v rukou svých dosti prostředků k ukojení všech svých potřeb, neobtěžuje se již nakupenými spoustami věcí hmotných, které by žádaly neustálé jeho péče a pozornosti, zabíraly mu čas a odvracely jeho myšlenky od skutečných statků životních. Jinými slovy, nalezl nejprve království a ví, že když je nalezl, všecko ostatní bude mu plnou měrou přidáno.

Nesnadno jest bohatému vjíti do království Božího, pravil Mistr - jenž, nemaje ničeho, měl vše - jako velbloudu projíti skrze ucho jehly. Jinými slovy, vynaloží-li člověk všechnen čas na to, aby kupil, hromadil zevnější, hmotné statky daleko přes míru, které kdy bude moci užít, jak může mít čas, aby nalezl to zázračné království, jež tomu, kdo je nalezl, všecko ostatní s sebou přináší? Co je lépe, mít miliony dolarů a břímě starostí o to vše, - neboť jedno podmiňuje druhé, - či poznat zákony a síly, které každou potřebu v čas ukojí, vědět, že je v naší moci, učinit nabídku vždycky rovnou poptávce?

Kdo vešel v říši tohoto vyššího poznání, střeží se, aby si nepřivodil onen druh šílenství, kterým jsou zachvácení dnes tak mnozí. Chrání se ho, jakoby se

chránil odporné nemoci tělesné. Dospějeme-li k poznání vyšších sil, budeme si moci hledět více skutečného života, než hromadění ohromného majetku, který skutečnému životu spíše překáží, než prospívá. Střední cesta jest i zde správným rozřešením, jako ve všech otázkách životních.

Bohatství převyšujícího jistou míru, nelze užívat, a nelze-li ho užívat, je spíše na překážku než na prospěch, spíše kletbou než požehnáním. Kolem nás žije plno lidí život zmrzačený a zakrslý a mohli by přece učinit svůj život bohatým a krásným, naplnit jej ustavičnou radostí, kdyby počali moudře užívat toho, co po větší část života svého hromadili.

Člověk, který po celý svůj život hromadí, daleko nedostihuje života ideálního, byť odkázal umíraje všecko „k účelům dobročinným“. Je to jen bídná omluva života. Nečiním nic záslužného, dám-li pár starých obnošených bot, kterých nebudu již nikdy potřebovat, někomu, kdo jich potřebuje. Ale je záslužno, - je-li vůbec zásluhou konati povinnost, - je záslužno, dám-li pár dobrých, pevných bot člověku, jenž v tuhé zimě je skoro bos, člověku, který se všemožně snaží vydělali poctivé živobytí pro svou rodinu. A jestliže, dávaje boty, dám také sám sebe, má dvojí dar, a já dvojí požehnání.

Kdo mají veliké bohatství, nemohou ho užítí moudřeji, než přeměňují-li je den co den, pokud žijí, v život, v charakter. Tím způsobem život jejich bude ustavičně obohacován a zesilován. Přejde čas, kdy bude hanbou zemřít a zanechat veliké bohatství.

Mnohý člověk, žijící dnes v paláci, jest skutečným životem chudší než ten, kdo nemá ani střechy nad hlavou. Člověk má třeba palác a žije v něm, ale palác je mu přece jen chudobincem.

Moli a rez jsou moudrým zařízením přírody, - Božím prostředkem, - jímž se to, co bylo nahromaděno a není tedy k užítí, rozkládá, rozptyluje a činí v nové podobě upotřebitelným. I tu působí veliký zákon, jenž v člověku, hromadícím majetek, ochromuje a umrtvuje schopnost pravého požitku i všechny vyšší mohutnosti.

Přemnozí lidé se ustavičně připravují o věci vyšší a lepší, protože stále lpí na starých. Kdyby starých věcí užili a zanechali, získali by místa pro nové. Kdo hromadí, vždycky ztrácí, ať v té či oné formě. Kdo užívá, moudře užívá, získává znovu a znovu.

Kdyby strom chtěl tak bláhově a lakotně podržet letošní listy, když vykonalo již svůj úkol, kde by byl plný a krásný nový život, který z jara vypučí? Následoval by postupný úpadek a konečně smrt. Je-li strom již mrtev, je snad pro něho výhodou, podržet staré listy, protože nové nevypučí. Ale pokud žije, musí se zbavit starého, aby měl místo pro nové.

Hojnost jest zákonem veškerenstva: o všechny naše potřeby jest postaráno bohatými prostředky, jen nebráníme-li jim přijít. Životem přirozeným a normálním pro nás jest žít neustále u vědomí své jednoty s Životem a Mocí Nekonečnou a mít proto takovou plnost života a moci, že máme ustavičně přehojnou zásobu všeho, čeho potřebujeme.

Nikoli tedy hromaděním věcí, ale tím, že jich moudře budeme užívat a jich se zbavovat, jak přicházejí, budeme mít k ukojení svých potřeb zásobu prostředků vždy se obnovující, prostředků, které jsou přítomným potřebám mnohem přiměřenější, než by mohly být věci staré. Tak nejen sami nabýváme nejbohatších pokladů Nekonečného Dobra, ale stáváme se také otevřenými řečišti, kterými poklady ty proudí k lidem jiným.

Ralph Waldo Trine

HISTORIE PSYCHOENERGETICKÉ LABORATOŘE (PEL)

Závěrečná část, popisující činnosti PEL od roku 1984 až do jejího zrušení v roce 1991, má poskytnout čtenáři informace, které by mu měly pomoci vytvořit si vlastní názor na opodstatněnost existence tohoto pracoviště i na osobnost a práci jejího zakladatele a dlouhodobého vedoucího prof. Františka Kahudu. Rozhodněte sami, zda pro vývoj československé společnosti v období let 1980 až 1991 byla přínosem nebo naopak. Při psaní tohoto článku jsem vycházel nejen z vlastních poznatků, ale i osobních zkušeností mnoha bývalých spolupracovníků PEL. Dalším podnětem byly mnohdy nevybíravé mediální útoky některých jedinců (vydávajících se dokonce za bývalé spolupracovníky PEL), kteří předkládají „zaručené“ pravdy především o prof. F. Kahudovi. Pokud se týká televizního pořadu „Za zrcadlem“ považují ho za přínosný v tom smyslu, že veřejnosti předkládá řadu informací o oblastech, které jsou pro určitou část společnosti zdrojem poznání a uspokojení duchovních potřeb. V části pořadu, která se zabývala obecně léčitelstvím, bylo prohlášeno, že v této oblasti neexistoval žádný výzkum. Doufám, že následující text prokáže opak. Bohužel, při čerpání informací mohu vycházet pouze z torza dokumentů, které se zachovaly, protože originální dokumenty z oponentních řízení byly na VŠCHT Praha v rámci boje proti „pavědě“ po roce 1991 zlikvidovány. Ale i z něho se dají čerpat podstatné informace, charakterizující jak PEL, tak jejího zakladatele.

Ing. Vlastimil Bažant

HISTORIE PEL 1984 – 1991

Tuto část začnu definicí oboru psychoenergetiky, jak ji definoval prof. F. Kahuda se svými teoretickými spolupracovníky: „Psychoenergetika je vědní obor, který zkoumá jevy spojené s energií vybavenou při psychických procesech. Dominantní složku psychické energie tvoří energie vybavená při procesu myšlení a energie vybavená podnětem lidské vůle. Tato energetická složka je označována jako energie mentální.“

Existenci a podstatu mentální energie měl potvrdit výzkum, který připravovala PEL v letech 1984 – 1985. Čtenáři Psychoenergetiky II/2009 byli podrobně seznámeni s důvody, proč ve výzkumu došlo k více jak dvouletému zpoždění.

Projekt ideového řešení výzkumného úkolu VŠCHT Praha F-2290-922 Fundamentální záření hmot předložil prof. F. Kahuda členům komise pro řízení a koordinaci výzkumu PEL 9.4.1984 (komise měla 9 členů, ve které byli zástupci VŠCHT Praha, MŠ ČSR, MZd ČSR, ČSAV a ČVUT Praha). Výzkumné úkoly byly zaměřeny do dvou hlavních kategorií:

1. mentální diagnostika
2. mentální energetika (ovlivňování)

Obě tyto kategorie měly být zkoumány na hmotách živých i neživých.

Mentální diagnostika – spočívající v dekódování informací zakódovaných ve hmotách – měla a také byla zaměřena na hmoty živé, především v rámci lékařského výzkumu.

Mentální energetika – spočívající v ovlivňování látek a jejich mikro- a infra- komponent (buněk, molekul, atomů a jejich částic), které se navenek projeví změnou jejich vlastností a chováním vůči prostředí – měla se zkoumat

především na hmotách neživých. Terapeutické účinky mentální energie na lidech se měly začít ověřovat až po prokázání reálnosti mentální diagnostiky.

Návrh řešení výzkumného úkolu PEL na roky 1984 – 1985 byl členěn do čtyř projektů:

Projekt čis. 1 - Srovnání výsledků JPPP (jednotné preventivní prohlídky pracujících) s nálezy senzibilů.

Projekt čis. 2 - Dlouhodobé sledování činnosti senzibilů ve vybraných pracovištích na úrovni OÚNZ.

Projekt čis. 3 - Dlouhodobé sledování změn remanentního magnetizmu v látkách.

Projekt čis. 4 - Dlouhodobé sledování změn vlastností roztoků a růstu krystalů.

Tyto projekty měly být součástí následných oponentních řízení.

Projekty čis. 1 a 2 byly zaměřeny na prokázání existence a využitelnosti mentální energie ve zdravotnictví. Projekt čis. 1, který proběhl plně v režii pracovníků VÚPS (Výzkumný ústav psychiatrický v Bohnicích) a jeho ředitele doc. MUDr. J. Gebharda, CSc. a jeho důsledky jsou podrobně popsány v druhém čísle Psychoenergetika z roku 2009. Projekt čis. 2 se podařilo prosadit prof. F. Kahudovi až v roce 1986, kdy výzkum probíhal v sedmi zdravotnických zařízeních a byl vyhodnocován při oponentním řízení na VŠCHT Praha v roce 1988. Oproti navrhovanému řešení došlo ke změnám některých zdravotnických zařízení. Organizace a průběh výzkumu probíhal již pod vedením prof. F. Kahudy a PEL.

Projekt čis. 3 a 4 sloužil k prokázání ovlivňování vlastností látek mentální energií. Projekt čis. 3 byl navržen na základě předchozích výzkumů, kdy bylo teoreticky i experimentálně prokázáno, že působením mentální energie lze vytvářet účinky analogické účinkům magnetického pole. Cílem výzkumu bylo potvrdit, že mentální energie dovede měnit magnetické vlastnosti látek diamagnetických či paramagnetických, respektive v jaké intenzitě se u konkrétních látek za daných podmínek tato změna vyskytuje a jakým způsobem (bezprostřední kontakt či zprostředkovaný) je možno takové změny dosáhnout. Projekt čis. 4 byl navržen na základě tezí ruských fyziků o úloze elementárních částic ve vytváření struktury krystalů a dřívějšího výzkumu prováděného doc. Ing. J. Bauerem, CSc. Pro první etapu výzkumu byl zvolen tento postup. Nasycené mateční roztoky polymorfních sloučenin byly rozděleny do dvou krystalizačních nádobek se stejným obsahem. Jedna skupina byla ovlivněna mentální energií, druhá skupina byla kontrolní. Výzkum se měl uskutečnit na pracovištích VŠCHT Praha.

Dne 12.5.1984 projednala Řídící a koordinační komise předložené zásady ideového řešení výzkumného úkolu předloženého prof. F. Kahudou a přijala tato opatření, přestože podle zachovaného zápisu členové komise až na doc. MUDr. J. Gebharda se stavěli k navrhovanému výzkumu vstřícně.

„Projekt čis. 1 se dokončí podle plánu. Podle projektu čis. 2 proběhnou orientační šetření mentální diagnostiky za odborného řízení VÚPS. Aplikace mentální diagnostiky v praxi nebude realizována. Projekt čis. 3 bude realizován v rámci VHČ (vedlejší hospodářská činnost) a GR SHH Most a OKR Ostrava. Projekt čis. 4 se zúží na orientační šetření.“

Výsledky práce PEL za léta 1984 - 1985 budou oponovány v druhé polovině roku 1985.“

Současně v tomto období probíhala řada dalších výzkumných úkolů z nichž je třeba vyzdvihnout úkol

„Výzkum netradičních metod vyhledávání anomálií v porubní frontě a předpolí lomů a netradičních forem péče o člověka v SHR“ pro koncern SHD.

V období 1982 až 1985 se realizoval úkol „Výzkum ochrany člověka ve velmi obtížných důlních podmínkách s užitím mentální energie“ pro Vědecko výzkumný uhelný ústav v Ostravě - Radvanicích (VVUÚ). Spolupráce s VVUÚ Radvanice pokračovala prakticky až do zrušení PEL v roce 1991 a byla zakončena významným úkolem „Zjišťování horninového napětí ve vysoce rizikovém porubu“. K zajištění bezpečnosti bylo nasazeno 6 geofyzikálních metod. Za sedmou zabezpečovací metodu možno považovat využití senzibilů (horníků) ke zjišťování horninového napětí. Při konečném hodnocení použitých metod řídicím geofyzikem došlo k zajímavému zjištění. **Všechny geofyzikální metody jsou schopny podávat informace o narůstajícím horninovém napětí v okamžiku měření. Senzibilové však byli schopni podávat informace o napětí v předstihu.** To bylo pro techniky veliké překvapení. Bohužel toto zjištění na základě smlouvy mezi GR OKR a senzibilů a ČEPES podléhalo utajení a nebylo ho možno zveřejnit.

K podobnému zjištění došlo i při spolupráci PEL a GR SHD. V důsledku hluboké povrchové těžby docházelo k pomalému sesuvu hornin na dole ČSA, který byl monitorován technickými prostředky. Bylo rozhodnuto vypracovat teleseizickou studii možného rozsahu sesuvu. Bohužel až do roku 1985 nedošlo k vyhodnocení senzibilů předpokládaného rozsahu sesuvu se skutečným a zda došlo k vyhodnocování do roku 1989 není známo. Po roce 1989 již o toto vyhodnocení zájem určitě nebyl. **Také v tomto případě nutno však konstatovat, že mapa sesuvu byla senzibilové vypracována v předstihu na základě narůstajícího napětí v horninách.**

Zvláštní zmínku si zaslouží i velice dobré výsledky senzibilů ve stavebnictví. Jako příklad uvádím výstavbu sídliště v místech, kde se dříve uskutečňovala důlní těžba, o které nebyla zachována žádná dokumentace. Jednalo se o zjištění průběhu podzemních chodeb. Pokud by se chodby zjišťovaly pouze vrty, náklady měly dosáhnout výše 20 milionů. Protože se ukázalo, že senzibilové věrohodně podzemní chodby zjišťují a stačí pouze ověřovací vrty, náklady klesly na jednu desetinu.

V důsledku nesouhlasných výsledků hodnocených lékaři VÚPS a lékaři v zařízeních OÚNZ na doporučení pracovní skupiny lékařů PEL probíhalo ověřování mentální diagnostiky na mnoha dalších pracovištích v Plzni, Vysokém Mýtě, Kyjově, Děčíně, Praze, Hustopečích a Ostravě. Jedině v Ostravě senzibilové neprokázali dostatečné schopnosti pro provádění mentální diagnostiky. V ostatních zařízeních přesahovala shoda mentální diagnostiky s medicínskou 55%, v mnoha případech bylo dosaženo shody 100%.

Aby bylo možno zařadit do dalších plánů mentální terapii, uskutečnil se její předvýzkum na pracovišti v Hustopečích a rehabilitačního oddělení OÚNZ v Praze 4. Pro zajištění průkaznosti výsledků senzibilů na pracovišti Praha 4 bylo dohodnuto, že při každém působení bude rezervováno 10 míst pro pacienty s nemocemi pohybového ústrojí z OÚNZ Prahy 4, kteří budou sledováni lékařsky a s výsledky mentální terapie objektivně zhodnoceny přímo na pracovišti rehabilitačního oddělení OÚNZ Praha 4.

Další vývoj výzkumů ovlivnilo oponentní řízení na VŠCHT Praha, které se uskutečnilo 21.10.1985. Hodnotily se tyto etapy.

1. Organizační zajištění výzkumu - Prof. Dr. F. Kahuda, CSc.

2. Mentální diagnostika a možnosti jejího využití - Prim. MUDr. L. Oliva.
3. Hodnocení zdravotního stavu krys mentální energií - Doc. MVDr. J. Pospíšil, CSc.
4. Ovlivnění klíčení a počátečního růstu rostlin mentální energií - Ing. J. Herinková.

1. Prof. F. Kahuda přednesl důvody, proč PEL považuje za vhodné provádět i dále ověřování reálnosti existence mentální diagnostiky i mentálního ovlivňování. Dále seznámil o opatřeních k odstranění zjištěných nedostatků při realizaci projektu čis. 1, ať se jednalo o organizační nedostatky nebo metodické (např. statistické hodnocení narazilo na nečekané problémy „shody – neshody“). Zmínil se i o neočekávaném rozdílném hodnocení výsledků senzibilů lékaři VÚPS a lékaři, kteří přímo ověřování mentální diagnostiky zabezpečovali. Uvedl, že PEL zpracovala vlastní vyjádření ke zprávě VÚPS, kterou obdrželi všichni oponenti a která je přílohou předkládaným materiálům k oponentnímu řízení. Současně oznámil, že se dohodl se zástupcem ředitele JPPP na ministerstvu zdravotnictví ČSR, který také sledoval problematiku výzkumu mentální diagnostiky, na tom, aby v některých zdravotnických zařízeních na základě souhlasu ředitele nemocnice, ústavu či OÚNZ, bylo provedeno v malém rozsahu šetření o ověření mentální terapie.

Pro zabezpečení projektu čis. 2 byla při PEL zřízena pracovní skupina skládající se z lékařů - senzibilů (4) a lékařů odborníků pro mentální diagnostiku (3), která vypracovala a projednala návrh směrnic k provádění 2. etapy výzkumu mentální diagnostiky. Šlo o závaznou směrnici, která byla přísně dodržována na všech výzkumných zdravotnických zařízeních, v každé nemocnici. Směrnice zdůraznila nutnost zachování dvojitého slepého pokusu při výzkumu. Znamenalo to, že ani senzibil, ani přítomný lékař nebo zdravotní sestra nebude znát zdravotní stav pacienta, kterého vyšle k mentální diagnostice vždy to oddělení nemocnice, jehož pacienty senzibil nezná. Ve směrnicích bylo popsáno složení výzkumného týmu, jejich pracovní náplně a způsoby provádění záznamu.

Pro statistické vyhodnocování byly vypracovány směrnice ve spolupráci s odborníkem - statistikem Institutu hygieny a epidemiologie ministerstva zdravotnictví. Tento pracovník prováděl potom všechna statistická vyhodnocení.

V souvislosti s projednáváním organizačním zajištěním výzkumu prof. F. Kahuda oznámil, že předložil jako závěrečnou výzkumnou zprávu řešení dílčí úlohy „Superinfragravitační sjednocení sil a fundamentálního záření hmot“. Jedná se o podrobnou studii, která zobecňuje poznání o principech interakce mentální energie se živou i neživou hmotou (pátá interakce) i na všechny interakce vůbec. Současně oznámil, že pro specifičnost bude její oponentura provedena zvlášť, a to za účasti vědeckého fóra fyziků a přírodovědců.

2. Prim. MUDr. L. Oliva ve své zprávě předložil výsledky ověřování mentální diagnostiky ve zdravotnických zařízeních v Plzni (ZÚNZ - Škoda Plzeň, 116 případů), Vysokém Mýtě (160 případů), Kyjově (120 případů), Děčíně (50 případů), Praze (20) a Hustopečích.

Z vyhodnocených výsledků mentální diagnostiky vyplynul závěr, **že jev mentální diagnostiky existuje** a že existují senzibilové s takovými psychoenergetickými schopnostmi, jichž se dá spolehlivě využít

k provádění mentálních diagnóz. Doporučil, aby PEL vedla v evidenci všechny osoby nadané touto schopností, zajišťovala a organizovala jejich školení a neustále ověřovala stupeň a kvalitu jejich mentální aktivity v praktických činnostech.

Ve své zprávě uvádí zkušenosti z předvýzkumu mentální terapie na pracovištích OÚNZ Praha 4, neurologickém oddělení FN 2 v Praze 2 a interním oddělení nemocnice Hustopeče u Brna. Předvýzkum byl prováděn pro zavedení mentální terapie do výzkumu PEL na období osmé pětiletky.

Na základě dosažených výsledků pracovní skupiny PEL (7 lékařů) doporučuje, aby výzkum fenoménu mentální terapie byl zařazen do plánu výzkumu, přičemž by měli být k tomuto výzkumu přijímáni přednostně pacienti doporučení a lékařsky sledovaní pro potřeby výzkumu odbornými lékaři – externími spolupracovníky PEL.

3. Doc. MUDr. Jan Pospíšil ve své zprávě upozorňuje na skutečnost, že mentální diagnostika se netýká toliko zjišťování anomálních míst v lidském těle, ale že je jevem obecným a týká se též anomálií záření těla zvířat. Prezentoval výsledky šetření, kterých bylo dosaženo v ošetrovně pro malá zvířata Veterinárního zařízení NV hl. města Prahy v Praze 5. Výsledek shody označil vedoucí Veterinárního zařízení jako výborný v 68 % a velmi dobrý ve zbývajících 32 %. Proto doporučil tuto aktivitu PEL k vědeckému výzkumu v Ústavu biofyziky a nukleární medicíny FVL UK. Sám popisuje výsledek ověřování na souboru laboratorních krys. Část souboru byla traumatizována ionizačním zářením a část pomocí kaolinu. Při hodnocení výsledků zdravých a traumatizovaných jedinců ionizačním zářením byl průměrný výsledek správného zjištění 53% u jedinců traumatizovaných kaolinem 67%. Ze statistického zhodnocení vyplývá tento závěr: Senzibilovi se nepodařilo odhalit traumatizaci ozářením. Při traumatizaci kaolinem byla v předložených pokusech mezi skutečností a senzibilovým hodnocením statisticky významná shoda.

4. Ze zprávy Ing. J. Herinkové přecházím přímo na závěr hodnocení pokusu. Výsledky experimentálního pozorování vlivu senzibilů na probouzení a rašení bramborových hlíz, klíčení a vzházení hrachu nepotvrdily, že by vlivem působení senzibilů na zkoušený sadbový a semenný materiál byla ovlivněna jeho biologická hodnota.

Statisticky průkazně se projevuje vliv senzibilů na délku rostlin brambor z očkovaných kultur, hmotnost sušiny nadzemní hmoty a zejména je průkazný vliv senzibilů na tvorbu kořenné hmoty.

Výsledky experimentů svědčí o určitých možnostech ovlivňovat rostliny. Pokusy je třeba považovat za orientační.

V čem vidím největší pozitivum oponentury z roku 1985. Nejprve se zmíním o složení orgánů. Členy oponentní rady byli čtyři oponenti: prof. MUDr. Lesný, prof. MUDr. E. Černý, MUDr. J. Smola a MUDr. V. Vydra. Dále součástí oponentní rady bylo 16 členů – mimo členy řídicí skupiny to byli prof. MUDr. Bílek, prof. Eliášek, prof. MUDr. Pacovský, doc. dr. Dufek, ing. Hrbek, ing. Mrkvička a ing. Trunka.

Většina účastníků oponentního řízení přijala přednesené zprávy kladně a prof. MUDr. Lesný projevil ochotu se na dalším výzkumu osobně podílet. Pouze doc. MUDr. Gebhart (upozornil na nedostatky v metodice výzkumu)

a doc. RNDr. Pátý z MATFYZ (metodika výzkumu je z hlediska výzkumu nedostatečná) měli odlišná stanoviska.

Bohužel nemáme k dispozici žádný schválený materiál, vycházíme pouze z konceptů, které se zachovaly.

Z návrhu závěru jednání mělo zaznít:

a) Oponentní rada konstatuje:

dosažené výsledky, zejména v experimentální části, nevyracejí fenomén existence mentální energie a jeho působení na živé organismy.

b) Oponentní rada doporučuje:

1. pokračovat ve výzkumu mentální diagnostiky a upřesnit metodiku práce senzibilů-diagnostiků i lékařů podle získaných zkušeností během prováděného výzkumu
2. zařadit do vyhledávacího výzkumu v 8. pětiletce problematiku mentální terapie a v dohodě s ministerstvem zdravotnictví ČSR vypracovat metodiku ověřování práce a terapeutických účinků senzibilů-sanátorů
3. pokračovat ve vyhledávání senzibilů, zavést jejich přesnou evidenci a vypracovat metodiku ověřování jejich schopností
4. umožnit vybraným senzibilům zahájit spolu s lékaři výzkum speciálních problémů mentální diagnostiky, případně též mentální terapie
5. zahájit zkoumání vlastností a stavu senzibilů, a to jak v klidu, tak i ve vlastní akci a najít k tomu v ČSR vhodné výzkumné pracoviště
6. určit nemocnici v Hustopečích u Brna jako specializované zdravotnické zařízení pro soustavný výzkum mentální diagnostiky a terapie. V této nemocnici by měla být postupně vytvářena báze výzkumných dat a soustřeďovány výsledky výzkumné činnosti z celé ČSR
7. publikovat dosažené výsledky psychoenergetických výzkumů vhodnou formou v odborných publikacích, a to po projednání a schválení příslušnými vedoucími pracovníky VŠCHT

Všechny tyto body určitě byly oponentní radou projednávány, jak vyplývá z materiálu „Závěry vstupní oponentury výzkumného úkolu F-2234-955 Fundamentální záření hmot na období 8. pětiletky (1986 - 90) na FCHI VŠCHT Praha“. V tomto materiálu je stanoveno pět etap, jsou stanoveny termíny vědeckých oponentur na léta 1987 a 1990. Jako hlavní cíl je stanoveno: **Prokázat, že fenomén existence mentální energie je reálný a ovlivňování živých organismů mentální energií existuje.**

Rok 1986 byl rokem příprav a organizačních opatření na zajištění úkolů vyplývajících z oponentního řízení v roce 1985. Prof. F. Kahuda zabezpečoval výzkum mentální diagnostiky (projekt č. 2) a ing. F. Karabina měl zabezpečovat výzkum mentální terapie: Ještě dnes si vzpomínám na okamžik, když prof. F. Kahuda přišel do kanceláře PEL a radostně nám sdělil, že Vědecká rada MZD ČR schválila výzkum mentální diagnostiky v sedmi zdravotnických zařízeních.

17.10.1986 se uskutečnilo oponentní řízení závěrečné zprávy „Superinfragravitace sjednocení sil a fundamentální záření hmot“. Oponentura pojednávala o hypotéze, která měla vysvětlit podstatu a fungování mentální energie. Jediným zachovaným dokumentem je zápis z oponentního řízení, který mimo jiné obsahuje ústně přednesený oponentní posudek akademika Němce. Ze zápisu je zřejmé, že Kahudovu hypotézu podpořila většina oponentů, jak dokládá následující text.

„Na základě diskuze je možno konstatovat, že spor mezi těmi, kteří hypotézu odmítají a těmi, kteří ji připouštějí, je ve vztahu mezi teorií a experimenty. Odpůrci prosazují názor, že hypotéza (teorie) musí být dokázána experimenty, kdežto ti, kteří hypotézu připouštějí, říkají, že teorie může předcházet experimentům. Jako příklad toho, že experimenty přicházejí za teorií se zpožděním, uvedl prof. J. Forejt experimenty s částicemi „neutrino“. Ze zápisu vyplývá, že poměr mezi zastánci hypotézy a odpůrci byl dvanáct proti šesti v neprospěch odpůrců.

Akademik Němec ve svém posudku zdůraznil, že prof. F. Kahuda přináší nové pohledy na fyziku, ve vědě dosud nepřijaté. Dále řekl, že práce je modelem, který může být reálný i nemusí. Prověření tohoto modelu experimentem považuje za nesmysl, neboť současná fyzika (osmdesátých let) nemá možnosti tak přesného měření. Souhlasí s tím, že:

- teorii řešitele je možno přijmout, protože matematiky není chybná
- ve světě vědy platí nová filosofie – žádný objev by nebyl možný, pokud teorie nepředbílá experimentu
- teorie řešitele by tedy měla být přijata jako hypotéza, která hlouběji odhaluje infravět než současná fyzika. Navíc odhaluje biologickou podstatu na podstatě částic. Práce je ucelená, proto ji není možno odmítnout.

Dále řekl: „Teoretický přístup prof. F. Kahudy odkrývá svět, který nebyl prozatím odkryt. Je třeba posoudit, do jaké míry tato teorie hovoří proti některým současným fyzikálním představám. Je nutno zdůraznit, že teze je založena na nepřímých důkazech. Přesto doporučil práci publikovat jako hypotézu.“

Tyto informace jsem se rozhodl zveřejnit také proto, abych na pravou míru uvedl tvrzení „sisyfovců“ i mnoha dalších odpůrců teoretických prací prof. Kahudy, že hypotéza vysvětlující podstatu mentální energie byla tehdy vědci zamítnuta jako nesmysl.

Nyní se budu věnovat závěrečné a velice hodnotné kapitole existence PEL. Jedná se o oponentní řízení v roce 1988. Bohužel toto období proběhlo již bez účasti zakladatele PEL prof. F. Kahudy, který 7.2.1987 zemřel. Jak se později ukázalo, jednalo se o nenahraditelnou ztrátu. Nenašel se totiž nikdo, kdo by byl schopen nahradit osobnost takového formátu, vyznačující se nezměrnou pracovitostí, organizačními schopnostmi, velkorysostí, rozsáhlými vědomostmi a znalostmi, osobní skromností, otevřeným přístupem ke spolupracovníkům i oponentům, vztahy k vědě i vědeckým pracovištím v ČSR i ve světě i k politickým a hospodářským špičkám v ČSR.

Po smrti prof. Kahudy pokračovala PEL v řešení dílčích úloh fakultního úkolu F-2234-955 Fundamentální záření hmot. Oponentní řízení k této práci proběhlo 21.10.1988 s následujícím programem, který se skládal ze tří etap.

- Vstupní oponentura – Mentální terapie bolesti hlavy, prim. MUDr. L. Oliva
- Vliv mentální energie na živé organismy
- Mentální diagnostika a její využití.

V rámci vstupní oponentury byly předloženy výsledky vyhodnocení ovlivnění bolesti hlavy u 98 pacientů. Z tohoto souboru zveřejňuji pouze první stranu, protože to považuji za dostatečně průkazné. Při vyhodnocování se sledoval především typ bolesti hlavy, trvání bolesti, frekvence bolesti, spotřeba léků a

stupeň účinnosti. Ukázalo se, že senzibil ovlivnil pozitivně převážnou část pacientů. Pouze u jednoho typu bolesti, který se vyskytuje u 4% pacientů, neuspěl.

Prvotní informace Příloha č. 2, list č. 1

číslo	pacient	pohlaví	rok narození	typ bolesti hlavy	trvání bolesti hlavy	frekvence bolesti hl.	spotřeba léků tbl/den	počet ošetření	intervaly mezi ošetř.	žádání	účinek	trvání účinku	léky	stupeň účinnosti
1	NJ	m	33	c	20 d	5	7	1t		/	/	/	/	12
2	ZM	m	51	k	5 d	3	10	2t		/	/	/	/	11
3	ZJ	m	22	c	7 3xt	2	14	3t		/	/	/	/	12
4	HD	ž	57	c	1 3xt	2	7	1m		/	/	/	/	12
5	FA	ž	47	k	3 1xt	1/2	6	1m		/	/	/	/	12
6	SM	ž	42	c	2 d	4	3	1t		/	/	/	/	5
7	BB	ž	33	k	15 1xt	1/2	5	1m		/	/	/	/	6
8	PV	m	31	v	3 d	6	3	3d		/	/	/	/	12
9	LM	ž	23	k	5 d	5	9	4d		/	/	/	/	12
10	EL	ž	47	c	3 1xt	0-1	3	1t		/	/	/	/	12
11	VB	ž	46	v	7 1xt	0-1	11	1t		/	/	/	/	12
12	BJ	ž	26	t	10 d	6	8	1t		/	/	/	/	9
13	HA	ž	49	k	15 d	3	4	1t		/	/	/	/	12
14	HB	ž	40	t	5 d		1			/	/	/	/	M
15	KM	ž	52	k	12 d	2	5	1t		/	/	/	/	12
16	VA	ž	54	v	3 d	2	8	1t		/	/	/	/	12
17	SO	m	30	k	28 d	4	15	1t	/	/	/	/	/	0
18	TM	ž	44	v	10 d	2	12	1t		/	/	/	/	12
19	KP	ž	75	j	2 d	2	7	1t		/	/	/	/	12
20	GJ	ž	46	v	10 3xt	4	11	1t		/	/	/	/	12
21	HV	ž	37	v	10 3xt	2	11	1t		/	/	/	/	12
22	BM	ž	51	t	5 3xt	3	4	1t		/	/	/	/	5
23	ML	ž	45	v	10 4xt	1	3	3d		/	/	/	/	M
24	TA	ž	46	c	25 d	3	9	1t		/	/	/	/	12
25	EK	ž	52	c	14 d	2	8	1t		/	/	/	/	12

Vysvětlivky:

Číslo - pořadové číslo zpracování

Pacient - počáteční písmena pacienta

Pohlaví - m=muž, ž=žena

Rok narození - poslední dvě číslice roku narození

Typ bolesti - c=cévní, t=tenzní, k=kombinovaný
v=vertebrogení, j=jiný

Trvání bolesti - v rocích nebo mě=měsíc t=týden d=den

Frekvence - d=denně, t=týdně (1 až 4x), j=jiná

Spotřeba léků - oj=ojedinele, příležitostně

Intervaly působení - d=den, t=týden, m=měsíc

Stupeň účinnosti - n=nehodnotitelný, z=zhoršení

ke krátkodobému zhoršení došlo pouze u dvou pacientů z 98

V rámci oponentury mentální diagnostiky byl předložen statistický přehled výzkumů z let 1986 až 1988. K písemnému zhodnocení je připojena tabulka. Zprávu o přehledu výzkumu mentální diagnostiky zpracoval medicínský diagnostik z Institutu hygieny a epidemiologie ministerstva zdravotnictví. Zpráva obsahuje tyto informace.

Sedm senzibilů vyšetřilo celkem 288 pacientů v průměrném věku 46,5 let (sm. odchylka 12 let), z toho 42% mužů (prům. věk 48 let) a 58% žen (prům. věk 46 let).

1. Shoda senzibilovy diagnózy s celkovým posouzením odpovědným řešitelem byla zjištěna u 78,3% vyšetřených pacientů a to u 82,2% mužů a u 75,3% žen (nevýrazná odchylka). S 95% spolehlivostí se tedy shoda diagnózy vyšetřujících senzibilů s objektivním zjištěním lékařských hodnotitelů pohybuje mezi 75% až 85% vyšetřených případů.
2. U vyšetřených pacientů bylo registrováno celkem 928 diagnóz, z nichž senzibilové správně určili 68%.

Podrobnější výsledky jednotlivých senzibilů jsou patrné z následující tabulky.

Významné rozdíly zdravotního stavu jednotlivých pacientů, volná formulace diagnóz nelékařskými senzibilizy, pracujícími rozličnými metodami i odchylky v posuzování výroků jednotlivými řešiteli, snižují možnost jemnějšího statistického hodnocení. Poměrná shoda hrubých statistických údajů o jednotlivých senzibilizech však ukazuje, že výzkumné týmy dosáhly jisté standardizace při posuzování mentálně diagnostických schopností senzibilů, takže jejich závěry objektivně odrážejí tyto schopnosti. **Dosažené procento shody je, vzhledem k přísným kritériím, jichž řešitelé při posuzování použili, velmi vysoké.**

Tabulka 1 - Přehled výsledků hodnocení pro jednotlivé senzibilizy									
Tým (senzibilizy) počet	Místo	Pacienti Sex	Počet	Celková shoda, Počet %		Jednotlivé diagnózy			
						Počet	Shoda	%shod	
J. Vavryš	Kyjev	M	21	20	95,2	56	42	75,0	
K. Dohnal		Ž	29	25	86,2	97	63	64,9	
M. Hušáčeková		C	50	45	90,0	153	105	68,6	
J. Březovič	Kyjev	M	15	12	80,0	44	30	68,2	
K. Dohnal		Ž	35	24	68,6	96	64	66,7	
M. Hušáčeková		C	50	36	72,0	140	94	67,1	
V. Vávra	Plzeň	M	24	21	87,5	86	62	72,1	
V. Botková		Ž	21	20	95,2	81	75	92,6	
V. Maloch		C	45	41	91,1	167	137	82,0	
P. Mojžíš	Plzeň	M	8	8	100,0	36	26	72,2	
V. Botková		Ž	13	8	61,5	49	25	51,0	
V. Maloch		C	21	16	76,2	85	51	60,0	
A. Kratochvíl	Plzeň	M	22	15	68,2	85	50	59,0	
V. Botková		Ž	20	14	70,0	93	53	54,0	
V. Maloch		C	42	29	69,0	178	103	58,0	
A. Kratochvíl	Frant. L.	M	9	5	56,0	42	32	76,2	
J. Bašal		Ž	11	7	63,6	55	41	74,5	
M. Pospíšil		C	20	12	60,0	97	73	75,3	
Z. Vlasák	Frant. L.	M	8	7	87,5	33	21	63,6	
J. Bašal		Ž	17	12	70,6	75	48	64,0	
M. Pospíšil		C	25	19	76,0	108	69	63,9	
L. Oliva	Hustopeče	M	35	22	73,3				
M. Kešuličová		Ž							
J. Šnečková		C							
Celkem		M	107	88	82,2	382	263	68,8	
(bez Hustop.)		Ž	146	110	75,3	546	369	67,6	
		C	253	198	78,3	928	632	68,1	
+ Hustopeče		C	288	220	76,3				

M=muži
Ž=ženy
C=celkem

Nejdůležitějším výsledkem oponentury z roku 1988 bylo konstatování oponentní rady, že:

- **dosažené výsledky v experimentální fázi naznačují existenci fenoménu mentální energie, nevypovídají však o její podstatě.**

Dále bylo doporučeno pokračovat ve výzkumu mentální diagnostiky, zařadit do výzkumu problematiku mentální terapie a navázat spolupráci se zahraničními organizacemi podobného zaměření. Tyto úkoly se však již neuskutečnily, neboť PEL při absenci morálně i pro-

fesionálně silné osobnosti v jejím čele byla na samém počátku politických a hospodářských změn v ČSR zlikvidována včetně veškeré dokumentace.

Závěrem k historii PEL. Celých 15 let její činnosti bylo zaměřeno na prokázání existence a podstaty mentální energie. To první se podle mého názoru podařilo již při pokusech se zastavením Crookesova radiometru pomocí myšlenky, které umožnily kromě prokázání existence mentální energie stanovit i její vlastnosti. Pokud se týká druhé oblasti výzkumu PEL, jejichž cílem bylo definovat podstatu mentální energie, nenašel se po smrti prof. Kahudy nikdo, kdo by byl schopen dopracovat teorii mentální energie k nezpybnitelnému závěru.

Je možné, že hypotéza prof. F. Kahudy není dokonalá, protože pro její vytváření nenašel potřebné spolupracovníky a mnohé poznatky z osmdesátých let jsou již překonány (např. částice tachyony a jejich vlastnosti). Proto navrhuji fyzikům, kteří ji odmítají, aby vypracovali vlastní hypotézu podloženou příslušnými experimenty, která by vysvětlovala podstatu již prokázaneho jevu mentální energie. Jinak je nutno se smířit se situací, že pokud nebude hypotéza prof. Kahudy vyvrácena, může být nadále považována za správnou i nesprávnou. Osobně si myslím, že tábor těch, kteří připouštějí existenci mentální energie a jevy s ní související a nejsou zatíženi vědeckým paradigma-tem, je hodně veliký.

Na závěr připojuji hodnocení člověkem, který se nikdy s prof. F. Kahudou nesetkal, nic o něm nevěděl a své hodnocení čerpal z útržku profesorova rukopisu. Byl jím pan Ota Borský, soudní znalec písma, který dne 25.7.1988 vypracoval následující posudek:

„Z ukázky písma a zejména z podpisu vidíme, že se setkáváme s neušední osobností všestranně vzdělanou, zajímavější se živě o veškeré dění, houževnatě sledující své cíle. Jeho zájmy se vymykají sledování běžných disciplín, praktické zkušenosti jsou harmonicky stmeleny s logickými úvahami a vědeckými poznatky.

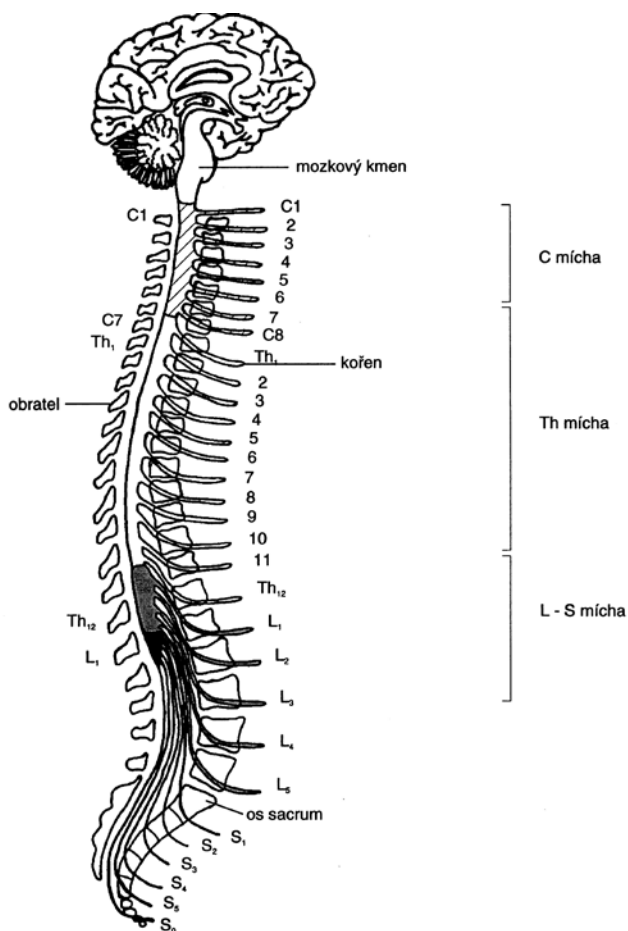
Je vysloveně extrovertem, jehož zájem je plně upjat k věcnému působení.

S vědeckou exaktností sonduje obor, který byl dosud terra inkribita a jeho vrozená intuice zasahuje do hlubin dosud nepoznaných. S velkým vděkem přijímá podněty svých žáků, jež dovede originalitou jemu vlastní zpracovat a upřesnit. S dosaženými výsledky se nijak netají a nesobeckým způsobem s dokonalým vysvětlením svým kolegům a žákům předává.

I když čerpá z přemíry vědomostí, jeho nezlomné úsilí vede k novému fakty podloženému poznání, založeném na realitě oproštěné od jakýchkoliv fantazií a nepodloženého nazírání. Jeho životním krédem byla vždy poctivost a exaktnost spojené vždy s neúmornou pílí. Jeho srdečnost a hluboký sociální cit mohou posoudit jeho nejbližší přátelé, kterým byl vždy opravdovým rádcem a učitelem. Osobně nenáročný, dával více nežli přijímal. Jeho jedinou slabostí byla snad obětavost, která nakonec vyčerpala jeho síly.“

Ing. Vlastimil Bažant

Mícha hřbetní, páteřní (medulla spinalis)

Mícha je část nervové trubice v páteřním kanálu začínající u otvoru týlního a končící mezi 1. a 2. bederním obratlem. V embryonálním vývoji roste páteř

rychleji, než mícha. Je tedy dlouhá 40 - 45 cm. Od konce míchy pokračuje páteřním kanálem. Dále jdou pouze nervy, které se označují jako koňský ohon.

Uprostřed míchy se nachází centrální kanálek, kolem něhož je soustředěna šedá hmota, na povrchu míchy se nachází hmota bílá.

Mícha je rozdělena zářezy (přední střední a zadní střední rýha, přední postranní a zadní postranní rýhy).

Ze zadní části míchy vstupují zadní kořeny míšní (dostředivé dráhy), které vedou vzruchy z receptorů. Těla těchto neuronů se nacházejí v míšních gangliích, což jsou shluky neuronů mimo míchu, uložené v meziobratlových otvorech.

Přední míšní kořeny, vystupující z přední části míchy, jsou tvořeny axony motoneuronů, které ovládají příčné pruhované svaly. Před opuštěním páteřního kanálu se přední a zadní kořeny spojují a vytváří míšní nervy (31 párů), vystupující meziobratlovými otvory ven, dále do těla a k různým tkáním.

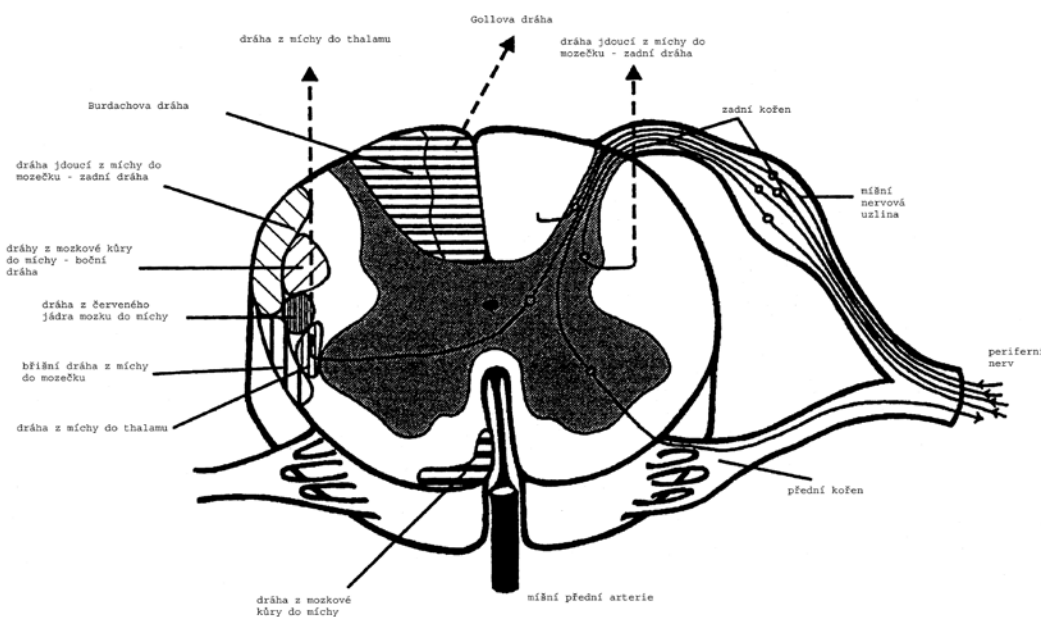
Úsek míchy s jedním párem míšních nervů se nazývá míšní segment.

Šedá hmota

Nachází se uvnitř míchy. Na příčném průřezu má tvar písmene H (motýlí křídla). Vytváří přední rohy (sloupce) míšní (krátké a široké) a zadní rohy míšní (dlouhé a úzké).

1. Přední rohy míšní

Jsou tvořeny těly motoneuronů. Z velkých motorických nervových buněk v předních rozích míšních vyběhají axony, vstupují do předních kořenů míšních a vytváří míšní nervy, vedoucí ke kosterním svalům.

Mícha (průřez) a míšní kořeny

Jejich poškození způsobuje ochrnutí.

Méně buňky inervují vnitřní orgány, proto poranění míchy má tak devastující účinek, a při bolesti vlastně trpí pacient v přední i v zadní části těla.

2. Zadní rohy míšni

Tvořeny buňkami provazců (nejnižší senzitivní ústředí). Zakončují se zde (v postranní zadní rýze) dostředivá vlákna míšních uzlin, mají dlouhé axony, které procházejí bílou hmotou a končí v různých oddílech mozku.

Jsou součástí senzitivních (vzestupných) drah.

Mezi předními a zadními rohy jsou vegetativní ústředí (východisko vegetativních nervů). Vycházejí odtud pouze sympatické nervy.

Sympaticus - centra jsou v hrudní a bederní míše, neurotransmiterem je acetylcholin. V přepojovacích gangliích v cílových orgánech je to noradrenalin, který zrychluje srdeční akci, vazokonstrikci cév, zvyšuje krevní tlak, rozšiřuje průdušky, zpomaluje činnost trávicího ústrojí, rozšiřuje zornice a další.

Při poškození vzniká ataxie, což je porucha hybnosti a koordinace pohybu. Projevuje se jako porucha chůze - abázie (vrávorání), stoje - astázie (kymácení) ataxie - (nepořádek), taxis - pořádek - řecky.

Bílá hmota

Nachází se na povrchu míchy. Žlábký ji rozděluje na přední, zadní a postranní provazce míšni.

Zajišťuje vedení vzruchů (impulsů, tedy informací či pokynů).

Nervová vlákna v těchto provázcích vytváří vzestupné a sestupné nervové dráhy.

Nervová dráha

Vzestupné (ascendentní) míšni dráhy:

Jsou v zadních a postranních provázcích.

Senzitivní dráhy vedou informace z kůže, kloubních pouzder, svalů či šlach (o bolesti, teple...) do mozku.

První neuron těchto drah je v míšni uzlině, axon dalšího neuronu v zadním míšním rohu vede vzruch vzhůru.

Sestupné (descendentní) míšni dráhy:

Jsou v postranních a předních provázcích.

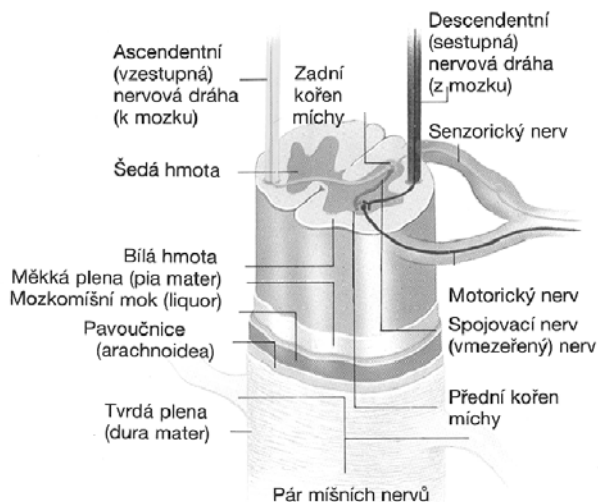
Motorické dráhy vycházejí z šedé hmoty v mozku a končí u motoneuronů v předních míšních rožích.

Nejdůležitější je tzv. pyramidová dráha, tj. dráha pouze dvou neuronů (1. v koncovém mozku, především v zadní části čelního laloku, 2. v míše). Bez přerušení vede k jádrům míšních neuronů.

Začíná u pyramidálních buněk v mozkové kůře a ovládá vědomé pohyby svalů trupu a končetin.

Mezi prodlouženou míchou a míchou se dráhy kříží (z pravé poloviny mozku jdou do levé poloviny míchy a naopak). Proto při CMP je ložisko na druhé straně, než porucha hybnosti.

Ostatní dráhy se nazývají mimopyramidové. Ty vycházejí z šedé hmoty mozku (kromě kůry koncového mozku) a udržují svalové napětí, rovnováhu či chuť.

Porušení sestupných drah nebo motoneuronů způsobuje poruchy hybnosti, částečné ochrnutí (paréze) nebo úplnou ztrátu svalové činnosti (plegie). Ochrnutí obou dolních končetin se nazývá paraplegie.

Význam míchy

Mícha zajišťuje především nepodmíněné reflexy, např. reakci na bolest (1. obranný reflex) či svalové reflexy, tzv. propioceptivní reflexy, např. patelami reflex - úderem na českový vaz se bērec prudce vymrštit dopředu.

Dále zabezpečuje regulaci průsvitu cév, (arte rein-vzduch vedoucí) vyprazdňování močového měchýře a konečníku, ztopoření a ochabnutí pyje, uvolnění spermatu. Zprostředkovává spojení mozku s periferiemi.

MUDr. Jan Doležal

ZLO - JAK VZNIKÁ

Lékař MUDr. Jan Doležal nepomáhá jenom uzdravovat tělo

Člověk není 100 % imunní proti působení vnějších faktorů, jen každý podle něčemu jinému. Záleží na délce a intenzitě.

I normální slušní lidé jsou schopni dopouštět se velmi krutého, nesporně zlého jednání a přijmout jej jako společenskou normu. Zlo je může zdánlivě nečekaně, ale plně i snadno ovládnout.

Svět není kolbiště genotypově čistých andělů ženských i mužských, stejně jako čistých ďáblů, lidé jsou prostě namíchaní.

A z toho plynou pak jejich chování a jednání. Ale to není možné používat jako ospravedlnění. Z pohledu evoluční biologie a psychologie jsou pak lépe srozumitelná zvěrstva všech vládců a totalitních režimů v celé historii lidstva.

Všechny pogromy v historii lidstva začínaly plíživě. K jejich pozdějšímu vystupňování přispěli mnozí občané nikoliv extrémní brutalitou, krvavým násilím a nocemi dlouhých nožů, nýbrž produkovaním banálního zla, které zpočátku vypadalo nenápadně, začalo předstíráním, že se nic neděje a nás se to netýká, nehas, co tě nepálí a podobně. Bohužel s jídlem roste chuť. I velká lavina vzniká nenápadně.

To vše se odehrávalo sice ve zlých, avšak normalizovaných a společenskou normou akceptovaných úkonech běžného všedního života společenského i profesního.

Zlo je přirozené a produkovat zlo je snadnější a mnohdy i příjemnější, než nastolit a zachovávat dobro a neustále ho zachovávat. Zlo má mnoho forem a tváří, ale vždy způsobuje utrpení, zmar, bolest. Formy jsou od pouhé lhostejnosti až po zvířecí či ďábelskou krutost. Bestiální vraždy a války jsou jen jejím nejvíce viditelným obrazem.

Zlo k vítězství stačí pouhá pasivita dobra!

Na škále od zcela banálního zla až po bestiální či satanskou zvrácenost se nachází dehumanizovaná, pokleslá, zneužitá, necitlivá, proti člověku namířená jednání a způsoby ve všech společenských formacích a profesích. Lékaři, učitelé, politici, právníci, policisté a další.

Nutno dodat, že zlo nesouvisí s inteligencí daného jedince či skupiny, nesouvisí ani s fyzickým zjevem, ale vždy souvisí s naší duší a duchem. I ti největší zloduši měli tolik rozumu, aby věděli, že jejich duch a duše jsou nositeli zla.

Jak může vzniknout tzv. Luciferův efekt, jak se z běžného člověka stane zvrácená bestie?

Příčiny jsou takové:

1. Nabídnout sugestivní ideologii tak, aby zdánlivě ospravedlnila jakékoliv chování vedoucí k jejím cílům - komunismus, fašismus, nejrozumnější sekty včetně náboženství.
2. Připravit pro jedince nějakou formu ústního či písemného závazku, který toto chování ospravedlňuje - slavnostní sliby, uniformy, pracovní poměr, stavovské principy, loajalita k zaměstnavateli.
3. Přidělit účastníkům nějaké role s dobrou pověstí: učitel vychovává žáky, lékař léčí pacienty, dobrovolný hasič obětavě hasí požáry, záchranář nasazuje život pro záchranu života jiných a podobně.
4. Určit pravidla, která se musí dogmaticky dodržovat, i když ztratí smysl - ritualizovaný výkon profese, bádání pro bádání.
5. Posunout významovou stránku činu, aktéra i činnost - ubližovat dětem, změnit na učíme se pomocí trestu, medicína je hořká, chirurgie bolí, lékař má být rozumný, soudcové spravedliví, policisté čestní a tak podobně.
6. Rozptýlit zodpovědnost za záporné výsledky - kolektivní vedení, neurčitá zodpovědnost, přesouvání problému z pracoviště na pracoviště. Podle starého rčení, já nic já muzikant.
7. Cestu a prostředky dosahování cíle povýšit nad dosažení cíle samotného (cíle je cesta, revoluce pro revoluci).
8. Vytváření pseudomorálky a pseudohumanity, která je vydávána za morálku masmédií. Kdy je zlo ve všech jeho podobách propagováno jako součást běžné denní normy, a tím je vše v pořádku. Tj. dělají to tak všichni.

Bránit se zlu musí být aktivní činnost, protože zlo k vítězství stačí pouhá pasivita dobra. A to je ten problém, protože o moc se neperou moudří a osvícení, ale velice často ti všehoschopní.

Po přečtení tohoto článku přidala k této problematice paní M. Jebavá tento citát:

Člověk se stává silným, pokud musí namáhat své svaly. A právě tak musí dobro, pokud se má vystupňovat ve svatost, překonat zlo, které se mu staví do cesty. Zlo má úkol přivést lidstvo na vyšší úroveň.

Rudolf Steiner

Očkování - požehnání nebo prokletí?

V celém světě neexistuje jedinec, kterému by se vyhýbaly infekce, a to ani když má sebelepší hygienické podmínky, úzkostlivě dodržuje všechny hygienické zásady, má vysokou životní úroveň a žije tím nejzdravějším životním stylem. Infekční onemocnění tedy bohužel dodnes nejsou plně pod kontrolou. Dokonce se objevují stále nové a nové virem či bakteriální infekce. Přitom proděláná infekce s sebou nese mnohá rizika - může mít závažný průběh a zdravotní komplikace, může vyžadovat hospitalizaci nebo mít eventuálně celoživotní následky.

Ochrana přirozeně prodělaným onemocněním nemusí být dlouhodobá a účinnější. Proto se lékaři uchylují k očkování jako k jedné z neúčinnějších metod ovlivnění zdraví jedince i celé populace a ničím lepším nebude pravděpodobně překonána.

Očkování brání vzniku onemocnění a má význam i pro neočkované jedince - má nepřímý efekt tzv. kolektivní imunity, protože v případě vysoké proočkovanosti dojde k přerušení cirkulace infekčního agens v populaci.

Prokazatelné úspěchy očkování jsou především tyto: celosvětově úplné vymýcení pravých neštovic a v řadě zemí likvidace dětské obrny a spalniček, čímž jsou každoročně zachráněny dva miliony dětí. Dále se díky očkování předchází řadě dalších závažných infekčních nemocí, a to jak u dětí, tak dospělých, čímž je každoročně zachráněno nespočetné mnoho lidských životů, případně se tak předejde přidruženým zdravotním komplikacím.

Historie očkování

Očkování a vědní obor vakcinologie mají historii dlouhou několik stovek let. Ale princip imunologické paměti po styku s infekčním původcem má mnohem delší historii. Thukydides při popisu peloponéské války roku 430 př. n. l. popsal, že mor nevyplukl u jednoho Aténana dvakrát.

První objevy a úspěchy byly založeny na empirii - vytvořit účinnou látku bez ohledu jakékoliv imunologické mechanismy vytvářejí ochranu. V roce 1742 Čína očkovala proti pravým neštovicím vkládáním stroupků na vatovém smotku do nosních průduchů. E. Jenner v 18. st. prováděl první vědecké pokusy s očkováním proti pravým neštovicím. L. Pasteur roku 1885 připravil vakcínu proti vzteklině. V Bombaji se roku 1896 podávala první usmrcená očkovací látka při epidemii moru. Na rozhraní 19. a 20. století se začaly používat živé vakcíny proti pravým neštovicím a vzteklině a mrtvé bakteriální vakcíny proti tyfu, choleře a moru.

V roce 1921 Calmette a Guérin aplikovali živou vakcínu proti TBC. V roce 1936 se aplikovala první neživá vakcína proti chřipce A pomnožená na kuřatech. Po 2. světové válce došlo k mohutnému rozvoji vývoje vakcín, protože se technicky zvládl rozvoj pomnožování viru na buněčných tkáňových kulturách.

V roce 1950 se provedly první testy s vakcínou proti dětské obrně, buď neživou Salkovou vakcínou nebo živou Sabinovou vakcínou (používaná v ČR). V letech 1970 - 1999 se objevily vakcíny proti zarděnkám, spalničkám a planým neštovicím.

Vakcíny nové generace - konjugované, polysacharidové proti pneumokokům, meningokokům, Haemophylu influenze typu B nastoupily vítěznou cestu. V roce 1980 se objevily vakcíny proti klišťové encefalitidě, v roce 1981 až 1986 se začalo očkovat proti hepatitidě typu B, v roce 1992 proti hepatitidě typu A a nakonec se objevila kombinovaná vakcína proti oběma typům hepatitidy v roce 1998. Na přelomu tisíciletí se objevily vakcíny proti rota-

virovým infekcím, proti HP, proti pneumokokům, vakcíny proti pandemické chřipce.

Od moderní vakcíny se požaduje stimulace konkrétních složek imunitního systému přinášející dlouhodobou protekci. S tím souvisí adjuvantní systémy, nové technologie přípravy antigenů - rekombinantní metody genového inženýrství, množení virů v buněčných kulturách a vícevalentní vakcíny.

V budoucnosti se plánuje výroba dalších vakcín, např. HIV/AIDS, malárie, hepatitida typu C, Lymeská borrelióza, pásový opar, vakcíny protinádorové a terapeutické, vakcíny proti kouření.

Principy správné imunizace jsou velice důležité. Jedná se o dodržování správné očkovací techniky, což je především určení vhodného místa pro aplikaci, desinfekce místa vpichu, aplikace správnou délkou jehly a dále práce s vakcínou, která spočívá v optické kontrole obsahu ampule před podáním, v kontrole expirace vakcíny a v dodržení chladového řetězce. Další důležité faktory jsou: individuální přístup, tj. použití vhodné vakcíny dle věku očkovaného, dále dodržování odstupů mezi vakcinacemi, pečlivé přečtení a dodržení pokynů výrobce vakcíny, v neposlední řadě zvážení možných nežádoucích účinků a na závěr i posouzení kontraindikace. Je také nutné si zjistit informace o průběhu předchozích postvakcinačních reakcí. V záloze je nutná protišoková lékárna, sloužící při nežádoucí reakci po vakcinaci. Taktéž je nutný zdravotní dohled po dobu 30 min po očkování.

Složení vakcíny - adjuvans - klasická (nachází se v 80 % vakcínách) je následující: Aluminium hydroxid, Aluminium fosfát, Liposomy, Emulze (voda v oleji, olej ve vodě). Nová MF 59, FLUAD, -MPL, FENDRIK, -ASO4, CERVARIX - ASO3 a PANDERMIX se používá k navození vyšší protilátkové odpovědi organismu (Fendrix).

Ve vakcínách je antigen (celá bakterie nebo virus), další významnou částí jsou polysacharidy nebo proteiny, dále látky produkované průvodci (toxoidy). Ostatní složky jsou látky pro inaktivaci mikroorganismů (fenol, formalin). Ke konzervaci slouží thiomersal a nebo phenoxetanol. Dále vakcína obsahuje stabilizátory (lidský albumin, polyželatínu, sacharosu), antibiotika (kanamycin, streptomycin), ředící složky (fyziologický roztok) a jiné příměsi z výrobního procesu.

Očkovací látky jsou několikerého typu:

Celobuněčné - monovalentní (proti jednomu původci).
Subjednotkové - polyvalentní (několik subtypů jednoho původce).
Polysacharidové- kombinovné (proti dvěma nebo více původcům).
Konjugované.
Rekombinantní.

Je důležité si uvědomit, že očkování (antigeny) není schopno vyvolat vlastní onemocnění.

Typy vakcín

- živá atenuovaná: proti tuberkulóze, spalničkám, zarděnkám, příušnicím, planým neštovicím, rotavirovým průjmům, žluté zimnici
- neživá celobuněčná: proti virové hepatitidě typu A, klíšťové meningoencefalitidě, dětské obrně, vzteklině, choleře
- štěpená vakcína: proti chřipce
- subjednotková vakcína: proti chřipce, dávivému kašli

- vakcína na bázi toxoidů: proti tetanu, záškrtu
- vakcína polysacharidová: proti pneumokokové nákaze, meningokokové nákaze, břišnímu tyfu
- vakcína konjugovaná: proti pneumokokové nákaze, meningokokové nákaze, hemofilové nákaze
- vakcína rekombinantní: proti virové hepatitidě typu B, HPV (herpesviru).

Při očkování je nutné zachovat správné principy imunizace, které zaručuje očkovací ordinace, tedy lékař a sestra. Ti přesně vědí, jak nakládat s očkovací látkou, jak aplikovat, poučují očkovaného, jak se dále zachovat po očkování, tzn. oznámit časně a pozdní reakce organismu na proběhlé očkování.

Injekce se dodávají do svalu, do podkoží, do kůže, buď do stehenního svalu u dětí do 1 roku nebo do deltového svalu zpravidla na nedominantní končetinu - u praváku vlevo. Očkovací látky aplikované per os (ústí) se podávají hlavně nejmenším dětem, např. očkování proti rotavirům, proti choleře.

Inhalačně se rovněž mohou očkovací látky podávat, a to vdechnutím nosem. Toto je nejnovější aplikace v současnosti. V budoucnosti se uvažuje o použití nanotechnologie ve formě bezbolestných jehliček.

Je naprosto proti zásadám očkování podávat vakcíny chaoticky, tzn. bez dodržení doporučených intervalů. Některé očkovací vakcíny jsou přímo v kombinacích - např. žloutenka typ A a B přímo od výrobce. Někdy je potřeba imunizovat jedince v krátkém časovém úseku, proto se může využít kombinace očkovacích látek. Vždy je ale nejlepší tento typ očkování, tj. v krátkých časových intervalech, provádět ve specializovaných ordinacích cestovní medicíny

Kombinace dvou a více inaktivovaných antigenů se aplikuje současně, jinak se dodržuje rozestup dva týdny na oddělená místa. Inaktivované antigeny a živé se mohou aplikovat současně. Dva živé se mohou podat souběžně, jinak se dodržuje rozestup 4 týdny.

Existují obecné kontraindikace očkování, a to např.: při předchozí vakcinaci došlo k závažné reakci organismu, alergie na složky vakcíny tzn. adjuvans, antigen či na ostatní složky. Také je kontraindikací akutní horečnaté onemocnění, ovšem nachlazení NENÍ kontraindikováno a těhotenství je bráno jako relativní kontraindikace (je nutno zvážit risk versus zisk, např. u chřipky, vztekliny, žloutenky typu B, tetanu).

Pro živé vakcíny navíc platí - očkovat s časovým odstupem několika měsíců při potlačení imunitní reakce = imunosprese (poléková, HIV pozitivita, leukémie, lymfomy), 3 měsíce po transfuzi krve, po podání plazmy či lidského imunoglobulinu.

Postvakcinační reakce jsou jednak očekávané a jednak neočekávané. Očekávané jsou uvedené v příbalovém letáku, v němž se uvádějí jakékoliv místní i celkové reakce, které se kdy objevily po aplikaci. Co se týká neočekávaných, tak pokud se objeví neočekávaná reakce po očkování, je nutno je okamžitě hlásit na SUKL (Státní ústav pro kontrolu léčiv v Praze) středně těžké fyziologické reakce, jako je např. teplota nad 30°C nebo vasomotorická synkopa (tj. náhlá ztráta vědomí s předchozím pocitem nevolnosti, zívání, pocit na zvracení, anafylaktická reakce způsobená cirkulujícími imunokomplexy v těle, nazývaná též imunopatologická reakce pozdní přecitlivělosti.)

Očkování v ČR se řídí dle Vyhlášky č. 537/2006 Sbírky a Vyhlášky č. 65/2009 Sbírky. Její novelizace proběhne k 1.1.2011. Očkování v ČR jsou dvojího dru-

hu, jednak legislativně vázaná, která hradí stát, případně zdravotní pojišťovny, k nimž patří pravidelné a zvláštní (VHB, VHA, chřipka, vzteklna), při úrazech, poraněních, nehojících se ranách, tetanus, vzteklna. Dále očkování mimořádná, ta jsou při mimořádné epidemiologické situaci, jako je chřipka, VHA. Dále jsou očkování dobrovolná, která jsou hrazena ze zdravotního pojištění (pneumokoky pro novorozence, chřipka pro rizikové skupiny) a očkování na vyžádání fyzické osoby, která si hradí pacient nebo některé zdravotní pojišťovny na ně přispívají v rámci preventivních programů.

V ČR je očkovací kalendář pro děti od 0 - 19 let věku a vakcíny aplikují pediatři. Dospělým od 19 let až do konce života aplikují vakcíny praktičtí lékaři pro dospělé. Zde se ale naráží na mnoho problémů, např. na nízké povědomí o možnostech vakcinace v primární péči, tzn. o možnosti užití nových vakcín. Na jednu stranu ubývá kontraindikací, ale na druhou stranu se snižují možnosti variability očkovacích schémat a zaměnitelnosti vakcín. S tím souvisí i problematika očkování při cestách do některých zemí Evropy - Bulharsko, Turecko, Jadran nebo po severní Africe (Egypt, apod.).

Chybí očkovací kalendář pro dospělé - na rozdíl od dětí není stanovena jasná doporučení koho, kdy a proti čemu očkovat. Je nízký počet vzdělávacích aktivit v očkování, nízká znalost právních aspektů vakcinace a modelů distribuce vakcín. Existuje strach z poškození očkovaného, neznalost ekonomické výhodnosti pro praktického lékaře pro dospělé a je zanedbávána role sestry v edukaci.

Očkování, která se kontrolují při změně registrujícího lékaře, jsou následující: tetanus - přeočkování za 10 - 15 let, VHB -2 001 plošné očkování novorozenců a 12letých dětí. Nyní jsou již 20letí proočkovaní proti VHB (virové hepatitidě typu B).

V případě černého kašle (pertuse) je vhodné přeočkovat budoucí rodiče a prarodiče s ohledem na plánování rodiny - tzv. cocooning. Spalničky, zarděnky, příušnice, dětská obrna - očkování na žádost fyzické osoby. Varicela (plané neštovice), VHA, klíšťová encefalitida, meningokok (nutno pokračovat v pravidelném přeočkování k zajištění ochrany).

Nevýhodou očkování je trvalé zhoršení zdravotního stavu u citlivých jedinců. Čím více stoupá počet očkování, tím více hrozí nebezpečí těchto zhoršení. Kamenem úrazu je totiž adjuvans-aluminium hydroxid, aluminium fosfát a thimerosal, které zabezpečují účinnost vakcíny, ale současně se do těla vpravují při očkování.

Thimerosal se do vakcín přidává pro antiseptické a konzervativní účinky. Jedná se o organickou sloučeninu etylrtuti ($\text{CH}_3\text{CH}_2\text{-Hg-S-C}_6\text{H}_4\text{-COOH}$), což vede k významnému zvýšení dávky rtuti v organismu. Některé potraviny totiž obsahují rtuť - např. mořské produkty, další rtuť se dostává do organismu např. z amalgámových výplní zubů i v případě těhotných žen. Toto zvýšení rtuti v organismu by mohlo vést např. k onemocnění PAS (poruchy autistického spektra), ke kterému došlo v posledních desetiletích. Thimerosal se vyskytuje ve vakcínách proti chřipce, proti spalničkám, příušnicím, zarděnkám. Dítě, které je řádně očkováno podle očkovacího kalendáře, takto obdrží až 87 krát vyšší dávku rtuti než je povolená směrnice pro maximální denní příjem (v potravě, v rybích produktech).

Hliník je rovněž považován za možnou příčinu vzniku poruch v mozku. Je obsažen v poměrně velkém množství ve vakcínách, dále se ve většině zemí používají ionty hliníku k úpravě pitné vody, v kosmetických produktech, v lécích (např. aspirin). Dříve se používalo i hliníkové nádobí, které je nyní nahrazováno hliníkovými foliemi, sloužícími jako obal potravin. Dále přicházíme do styku s hliníkem v případě jednorázových tácků a vaniček na servírování jídla, v případě plechovek, v nichž je konzervováno široké spektrum potravin od masa, přes ovocné šťávy, džusy, pivo až po ovocné kompoty a zeleninu. Dále to jsou obaly typu tetrapak. Je známo, že v kyselém prostředí se uvolňuje hliník do potravin a je tudíž konzultován ve zvýšené míře. Zatím není jednoznačně vědecky dokázána souvislost mezi hliníkem a vznikem Alzheimerovy demence.

Bakterie, které proniknou přes bariéru ochraňující mozek (hematoencefalickou bariéru), aktivují mikroglii (buňky v mozku, zajišťující nervovým buňkám stále prostředí a ochranu). Po silném imunitním podnětu vzniká v mozku chronický zánět s produkcí tzv. volných kyslíkových radikálů. Tyto kyslíkové radikály poškozují hlavně vyvíjející se mozek. Taková nadměrná aktivace může nastat právě po očkování, jestliže je dítě mimořádně citlivé nebo je po proběhlém infekčním onemocnění.

Literatura:

Chlíbek R., Smetana J., Šplího M.: *Očkování - význam a výhody ČVS ČLS JEP 2009.*

Karen I., Prymula R., Chlíbek R., Mandáková Z., Ďurčovič J.: *Očkování v ordinaci praktického lékaře, profylaxe malárie a cestovních průjmů, nadační fond Praktik, Praha 2010.*

Chlíbek R., Smetana J., Kosina P.: *Lexikon očkovacích látek dostupných v ČR, So-Len, Olomouc 2010.*

Beran J. et al.: *Očkování - minulost, přítomnost, budoucnost, Galén Praha 2005.*

SZÚ: *Zprávy epidemiologie a mikrobiologie 19 (1 - 2), SZÚ Praha 2010.*

EPIDAT: *Vybrané infekční nemoci v ČR v letech 1998 - 2007 Praha 2010.*

Centers for Disease Control And Prevention: <http://www.cdc.gov/DiseasesConditions/>

SÚKL: *Databáze registrovaných léčivých přípravků a PZLÚ, www.sukl.cz/modules/medication/search.php*

Strunecká A.: *Přemůžeme autismus? Miloš Palatka - ALMI, Blansko 1, vyd. 05/2009*

STANOVISKO VEDENÍ ČEPES K TELESTEZICKÉ PROSPEKCI TUNELŮ

K článku pana K. Brotze jsme zaujali toto stanovisko. Telestezická prospekce zabezpečující ražení tunelů a dalších staveb obdobného charakteru spadá do činností, které by měl zvládat diagnostik geo- a antropoanomálií v rámci dílčí kvalifikace. Vycházíme především ze zkušenosti, které nám popsal náš bývalý vynikající proutkař pan Gerhard Stubiger při prospekci rudného dolu Stanum v lokalitě Horní Slavkov, kdy proutkaři pro zabezpečení stávající povrchové těžby měli zjišťovat hloubku, velikost a směr chodeb, které vznikaly při předchozí hlubinné těžbě, a o které se nedochovala žádná dokumentace. Článek jsme předali též k připomínkám a posouzení RNDr. Ing. E. Andresovi, protože jsme přesvědčeni o tom, že při posuzování a prosazování dílčí kvalifikace diagnostik geo- a antropoanomálií se nesmíme dostat do rozporů s názory geologů a geofyziků souvisejících s ražbou tunelů a obdobných zařízení (např. stoly).

Jsme přesvědčeni, že základním úkolem je zjišťování geoanomálií vzniklých tektonikou anebo anomálií vniklých lidskou činností a míst ohrožení způsobené podzemními prameny na úrovni podlahy raženého objektu. Podle nás, ne každá zóna zjištěna na povrchu, je propojena s místem plánované ražby. Současně si myslíme, že každé prospekci má předcházet studium všech dostupných materiálů vztahujících se ke zkoumanému místu (plánů, map i dostupných zpráv o činnosti v daném místě). Tyto vědomosti mohou případně eliminovat chybná zjištění. Ke měření intenzity zóny. Předpokládáme, že toto by byl jeden z vážných důvodů při prosazování dílčí kvalifikace do NSK. Na otázku, co tedy vlastně měříme, bychom nedokázali dát přesvědčivou odpověď. Jsme si vědomi toho, že citlivý člověk vnímá pro člověka nějaké fyzikální škodlivé pole v určitém místě (při kterých fyzikální přístroje vykazují velké výchylky), ale podstatu většinou nejsme schopni definovat. Způsob měření intenzity zóny prováděné panem Brotzem je v podstatě vytvoření osobní stupnice, které nenavazuje na žádnou uznávanou fyzikální stupnici. Proto těžko může být obecně přijatelné. Těžko by se prosadil i názor, že pozitivní energie zpevňuje horniny, kdežto negativní energie je narušuje. Už samotné tvrzení, že v zjištěné zóně je nějaká energie, pozitivní či negativní, je těžko prokazatelné. Že zóny jsou spojeny s nějakými poli (v anglosaských zemích se velice často používá termín zemní záření), která ovlivňují organismus buď příznivě či nepříznivě, to je obecně známo. Můžeme zóny i přístrojově vymezovat, ale nejsme schopni skutečně prokázat, že zóny narušují anebo zpevňují horniny.

Neskonanou pravdu pan Brotz má v tom, že proutkař může být dobrým pomocníkem stavbařům i při ražbě tunelů. Bohužel vědecké paradigma (v současné době ovládající celou naši společnost) využití schopností senzibilů odmítá. Přesto však nelze z nedostatků pouze vinit projektanty. Slyšel jsem, že např. při ražbě tunelu Blanka ve Stromovce existovala i jiná varianta, která by propadům zabránila. Tato varianta vycházela ze situace, že tunel má procházet zvodněnými sedimenty. Proto tato varianta předpokládala výkop pro tunel, vybudování tunelu, zasypaní a rekultivace stavby. Pravděpodobněji by stavba byla i levnější, ale možná, že ochránáři prosadili jiný projekt.

Zveřejňujeme článek pana Brotze i naše stanovisko a prosíme čtenáře proutkaře o vaše vyjádření. Vaše

názory nám pomohou při formulaci kvalifikačního standardu proutkaře i diagnostika geo a antropoanomálií.

redakce

MOŽNOSTI PRŮZKUMU GEOPATOGENNÍCH ZÓN A ZÓN POZITIVNÍ ENERGIE PŘI HLOUBENÍ TUNELŮ

Konrád Brotz, červenec 2010

Úvod

V noci z 5. na 6. července 2010 došlo k propadu tunelu Blanka v zahradě budovy ministerstva kultury v Praze 6 u tramvajové stanice Brusnice. Na místě vznikl kráter o rozměrech 20 m x 35 m. Po několika hodinách záchranáři osvobodili zavaleného bagristu, který naštěstí zával přežil bez velkého poranění. Důvody havárie jsou zatím nejasné (1).

Předpokládám, že příčinou propadu může být svislá geopatogenní zóna, která má podle mých zkušeností kruhový nebo eliptický tvar o velikosti 0,5 - 20 m, výjimečně délku až 100 m. Tyto zóny dokážou nacházet někteří radiestéti (proutkaři), ale přístroje na jejich průzkum zřejmě ještě nebyly sestaveny.

V sobotu 10.7.2010 jsem přijel do Prahy a místo propadu tunelu jsem vyhledal. Z pochopitelných důvodů mi nebyl povolen průzkum kráteru. Při hovoru s hlídačem jsem viděl ze vzdálenosti asi 20 m okraj propadu. V posledních letech dokážu pomocí virgule zkoumat různé typy zón ze stanoviště na vzdálenost až několik set metrů. V místě kráteru jsem zjistil kruhovou nebo eliptickou geopatogenní zónu širokou asi 20 m a s velkou intenzitou, která u tohoto typu zón podle mé zkušenosti mírně převládá.

Tento výsledek jsem sdělil stavbyvedoucímu. Ten označil v mapě Prahy v měřítku 1 : 20 000 dvě místa propadů tunelu Blanka v parku Stromovka, ke kterým došlo asi před jedním až dvěma roky. Sdělil mi, že místa bych mohl v terénu poznat, protože na obou místech se ze zemského povrchu injektovaly horniny v tunelu. Dohodli jsme se, že se ještě v tento den pokusím tato místa prozkoumat na kruhové nebo eliptické geopatogenní zóny a on se pokusí vyjednat vstup na průzkum propadu u stanice Brusnice. Pokud se potvrdí příčina propadů tunelu ve Stromovce výskytem geopatogenních zón, o některém brzkém víkendu prozkoumám propad u stanice Brusnice a v dohledné době předám zprávy o těchto průzkumech.

Český báňský úřad dne 7. července 2010 zakázal další ražbu úseku Brusnice až do té doby, dokud nebude vypracován nový geologický průzkum a přepracována dokumentace k této části stavby (1). Pro nový geologický průzkum bude zřejmě třeba nejprve prozkoumat geopatogenní zóny v projektované části tunelu. Stavební geologové dosud neznají geopatogenní zóny ani zóny pozitivní energie a jejich vliv na podzemní práce. Proto je v tomto článku seznámím s mými mnohaletými zkušenostmi v tomto směru, s možnostmi průzkumu zón a s vlivem zón na horniny.

1. Geopatogenní zóny

Jedná se o zóny zemské energie s negativním účinkem na lidské zdraví. Při pobytu většiny druhů zvířat v těchto zónách dochází rovněž k nepříznivému ovlivnění jejich zdraví. Růst většiny druhů bylin a dřevin je na

těchto zónách také nepříznivě ovlivněn Mnoho druhů bylin a nižší rostliny jako houby a mechy však na těchto zónách prospívají, a proto rostou téměř výlučně na nich (foto 1).

Zemská energie v geopatogenních zónách porušuje strukturu hornin, takže do nich proniká voda a ve stejném prostoru od určité hloubky vznikají zvodnělé zóny. Betonové a asfaltové plochy a dlažba i zdi domů na geopatogenních zónách jsou poškozovány, takže se musí opravovat.

Intenzitu geopatogenních zón i jiných zón zjišťuji velikostí úhlu otočení vodorovných částí L - drátů (virgule) v základním rozsahu od 0° do 180° po 10° s možností určování vyšší intenzity.

1.a. Geopatogenní zóny zlomů

Zlomy jsou tektonické struktury, na kterých došlo k pohybům. Většinou bývají jen slabě zvlněné a ukloněné. Na nich se většinou vyskytují geopatogenní zóny ve stejném nebo podobném prostoru, ale pokračují vzhůru na zemský povrch, do atmosféry a pravděpodobně dále do vesmíru.

Šířka geopatogenních zón zlomů bývá obvykle do 1 m, ale zlomy zakreslené v geologických mapách mívají šířku několik metrů.

Nejprve naleznou geopatogenní zónu zlomu na zemském povrchu, postavím se na ni, dívám se do země podél obou stran zóny a na které straně vidím světlejší odstín, na tu stranu se zlom uklání. Pokud nespátím světlejší odstín na žádné straně, zóna má svislý úklon.

Na celé šířce geopatogenní zóny bývá zjištěna určitá intenzita. U geopatogenních zón zlomů mírně převažuje velká intenzita 90°, často 70° a méně se vyskytují menší intenzity. Intenzitu geopatogenních zón zlomů obvykle zjišťuji se soustředěním pozornosti na zemský povrch, na hloubku 10 m a na výšku 10 m. Často bývají tyto intenzity navzájem odlišné a v tom případě zjišťuji intenzitu i v jiných hloubkách a výškách.

Zlomy bývají málokdy současně zvodnělými zónami. Přibližně polovina zlomů na rozhraní mezi zvodnělými a nepropustnými horninami bývá tvořena nepropustnými horninami a pak se v nich volná voda nevyskytuje. Ve zlomech tvořených propustnými horninami bývá zvodnění ve zlomech shodné se zvodněním ve zvodnělé tektonické kře, někdy poněkud menší.

1.b. Kruhově nebo eliptické geopatogenní a zvodnělé zóny

Kruhově nebo eliptické geopatogenní zóny zná poměrně málo radiestétů (proutkařů), geologové a hydrogeologové je neznají vůbec, ale někdy se pravděpodobně shodují s vulkanickými komíny. Tyto zóny mají vždy svislý úklon a v mapě mívají tvar kruhu nebo elipsy o velikosti od 0,5 m do 20 m, někdy o délce až 100 m a někdy mají v mapě tvar nepravidelné uzavřené křivky. Převládají zóny o velikosti 2 - 5 m. Vzdálenost mezi těmito zónami se pohybuje od 0,2 m do asi 100 m, průměrně asi 30 m. Některé pomalu mění velikost a málokteré i poněkud (o 1 m) polohu.

Různé typy zón vyhledávám převážně ze stanoviště na určité ploše. Přitom se vstojím otáčím, soustřeďuji pozornost dopředu na vzdálenost i několik set metrů a virgule (L - dráty) odpovídá na myšlené dotazy. Velikost nalezené zóny se pozná podle úhlu reakce virgule.

Dříve jsem poznal z druhého stanoviště podle jiného směru místo nalezené zóny na křížení obou směrů a dnes, pokud vidím na zkoumanou plochu, poznám místo nalezené zóny zrakem jako výraznější plochu.

Po nalezení kruhové nebo eliptické geopatogenní zóny nejdříve na zemi plynule označím okraj zóny. Pak zjistím se soustředěním pozornosti na zemský povrch intenzitu geopatogenní zóny, která bývá na celé ploše stejná. U těchto zón mírně převládá velká intenzita 90°.

U většiny typů geopatogenních zón i zón pozitivní energie bývá zjištěna v podzemí, na zemském povrchu a ve výšce 2 m stejná intenzita. Intenzitu zón obvykle zkoumám v odhadnutých výškách 2 m, 5 m, 10 m, 20 m, 30 m, 50 m a 100 m. Intenzita zón u většiny typů zón plynule vzrůstá od výšky 2 m do výšky 50 m a ve výšce 100 m se už nemění.

U kruhových nebo eliptických geopatogenních zón se zjištěnou intenzitou 90° na zemském povrchu intenzita výše nevzrůstá (foto 4), u zón s malými intenzitami většinou do výšky 50 m vzrůstá na hodnotu 90° (foto 1 a 3).

Kruhově nebo eliptické geopatogenní zóny bývají výrazně zvodnělé. Zvodnění těchto zón většinou začíná v hloubce několik metrů. V hloubce asi 30 - 50 m se zvodnění většinou poněkud zvětšuje. Voda je pod tlakem vytlačována směrem vzhůru. Na těchto zónách často vznikají prameny. V některých pramenech na těchto zónách voda vytéká jen na jaře při tání sněhu nebo po deštivém počasí (foto 4).

Asi na čtvrtině kruhových nebo eliptických geopatogenních zón bývá nacházen průběh lineárních geopatogenních zón přes střed zóny (foto 3 a 5). Ostatní kruhově nebo eliptické geopatogenní zóny bývají vzdáleny od lineárních zón obvykle do 10 m.

1.c. Lineární geopatogenní a zvodnělé zóny

Některé tyto zóny bývají jen slabě zvlněné podobně jako zlomy, většina je však různě zakřivená, některé vytvářejí smyčky i složité mnohonásobné smyčky, které mohou změnit tvar, také spirály, které většinou mění tvar pouze ve spirální části. Přibližně 7 % zón leží v oblastech ukloněných zón, 17 % zón v oblastech téměř svislých zón a 76 % v oblastech svislých zón. V posledních čtyřech letech mají tyto zóny šířku převážně 10 cm, dříve převážně 20 - 30 cm.

Lineární geopatogenní zóny v podzemí a do výšky 2 m mívají intenzitu škodlivosti lidskému zdraví 20° a do výšky 50 m se u většiny zón plynule zvětšuje intenzita na 80 - 180°, ale u malé části zón se malá intenzita nemění.

Hloubka hladiny vody ve zvodnělých zónách kolísá podle množství atmosférických srážek. Voda v lineárních zvodnělých zónách se pohybuje často vzhůru, přibližně vodorovně ve směru pohybu vody ve zvodnělých, šikmo vzhůru, ale i dolů nebo vodorovně kolmo na zónu.

Proutkaři většinou navrhuji studny na lineárních zvodnělých zónách a na jejich kříženích nebo rozvětveních. Přes převážnou část studny probíhá lineární zvodnělá zóna přes střed studny. Jen v málo případech byly studny vyhloubeny na kruhových nebo eliptických zónách, někdy s průběhem lineární zvodnělé zóny přes střed, a to i středověké studny.

1.d. Lineární a kruhové nebo eliptické vulkanické zóny

V poslední době nacházím geopatogenní zóny, jejichž vznik souvisí s vulkanickou činností. Bývají to svislé lineární zóny s šířkou do 2 m. Jen některé z nich jsou zvodnělé. Bývá na nich zjištěna intenzita geopatogenní zóny škodlivosti lidskému zdraví od 20° do 90°. Rostliny, které vyhledávají geopatogenní zóny, rostou i na těchto zónách.

Minulou zimu u nás setrvala sněhová pokrývka téměř po celé zimní období. V blízkosti mého bydliště jsem téměř celou zimu zkoumal čtyři svislé eliptické vulkanické zóny, na kterých sníh roztával. Byly dlouhé 0,7 - 6,0 m a nacházely se na ploše dlouhé 150 m (foto 6 a 7).

2. Globální mříže

Na globálních mřížích se vyskytuje stejná nebo podobná energie jako na geopatogenních zónách. Na kříženích pásů obou globálních mříží (viz dále) se zvětšuje účinek škodlivosti pásů součtem intenzit pásů na křížení. Pokud se kříží pásy globálních mříží s geopatogenními zónami, účinek škodlivosti se zvětšuje součtem i s intenzitami těchto geopatogenních zón. Tuto škodlivost globálních mříží a geopatogenních zón je možné pozorovat na lůžkách pro spaní, na místech dlouhodobého sezení (déle než 10 minut), na pobytu většiny druhů zvířat na těchto zónách, na růstu kmenů stromů i částí stromů nebo keřů, na špatném růstu většiny druhů bylin, na asfaltových, betonových a dlaždových plochách vznikem prasklin a děr, na zdech domů vznikem prasklin a na vzniku vodních zdrojů a pramenů. Podle mé zkušenosti na křížení všech čtyř pásů globálních mříží na kmeni stromu dojde během několika dní k uschnutí většiny větví nebo všech větví stromu.

Krtiny se objevují pouze na pásech globálních mříží a na různých geopatogenních zónách. Peří roztrhaných bažantů, sojek, hrdlíček, kosů a zřejmě i jiných ptáků se nachází pouze na křížení všech čtyř pásů globálních mříží a na geopatogenních zónách. Byl jsem svědkem přepadení spícího kosa kočkou. Mravenci staví mraveniště pouze na křížení pásů globálních mříží a na geopatogenních zónách i na různých zónách pozitivní energie. Čím je větší součet intenzit zón, tím větší je mraveniště. Včelí úly prosperují pouze na pásech globálních mříží a na geopatogenních zónách. I ostatní hmyz je vyhledává.

2.1. Hartmannova globální mříž

Západoněmecký lékař MUDr. Ernst Hartmann, který léčil zejména lidi ležícími na geopatogenních zónách, vydal svou hlavní knihu v roce 1964. Po něm je nazvána globální mříž s pásy ve směrech přibližně S-J a Z-V. Svislé pásy jsou široké 20 cm a zjišťuji na nich intenzitu škodlivosti lidskému zdraví 30°.

2.2. Curryho globální mříž

Po švýcarském lékaři MUDr. Manfredu Currym je nazvána globální mříž, jejíž svislé pásy probíhají přibližně ve směrech SZ-JV a JZ-SV. Jsou široké asi 1 cm a zjišťuji na nich intenzitu 15°. Pásy obou mříží jsou navzájem vzdálené v rozsahu od 1 m do 4 m.

Většina pásů obou globálních mříží pomalu poněkud mění svou polohu kývavým pohybem. V místech

bez pohybů pásů vznikají na asfaltových a betonových plochách praskliny, na kříženích pásů díry (foto 3), na zámkové dlažbě úzké nebo kruhové prohlubně (foto 5) a na kříženích pásů vodní zdroje a prameny.

3. Lineární zóny pozitivní energie

Asi tři roky jsem mapoval lineární zóny pozitivní energie poblíž mého bydliště. Mají podobný tvar jako lineární geopatogenní zóny. Také jsou slabě zvlněné a výrazně zakřivené, často se křížují i rozvětvují, vytvářejí smyčky a soustavy smyček, z nichž některé mění tvar, a také spirály. Zóny málokdy mění polohu. Při mapování převládala šířka zón 60 - 70 cm a v posledních čtyřech letech převládá šířka 50 cm. Převážně mají intenzitu 70°.

Kmeny stromů, na kterých byl zjištěn průběh lineárních zón pozitivní energie, měly převážně větší průměr, než kmeny stromů stejného druhu v okolí, a proto jsem je v mapě označil. Na těchto zónách byly zjištěny pěšiny zvěře i stopy psů a liščí nory. Na neobdělávaném poli jsem našel dvě pěšiny přesně na zvlněných zónách, dlouhé několik set metrů i jinde kratší pěšiny na zónách. Lidé zóny podvědomě vyhledávají, protože tuto energii potřebují.

4. Kruhové nebo eliptické zóny pozitivní energie se zónou pozitivní energie na vertikální přímce

Na kruhových nebo eliptických zónách pozitivní energie se většinou vyskytuje jedna zóna pozitivní energie na vertikální přímce s velkou intenzitou, někdy tato zóna nebyla nalezena a někdy byly nalezeny dvě nebo i více těchto zón. Na velké kruhové nebo eliptické zóně pozitivní energie se někdy vyskytuje několik malých zón tohoto typu (3).

4.1. Kruhové nebo eliptické zóny pozitivní energie

Kruhové nebo eliptické zóny pozitivní energie zná jen málo radiestétů (proutkařů), geologové je neznají vůbec. Tyto zóny mají téměř vždy svislý úklon a v mapě mívají tvar kruhu nebo elipsy o velikosti od 2 m do 50 m, někdy o větší délce a méně často mají v mapě tvar nepravidelně uzavřené křivky (3). Převládají zóny o velikosti 3 - 5 m. Vzdálenost mezi těmito zónami se pohybuje od 0 m (dotyk zón) do asi 100 m, průměrně asi 30 m. Ve skalnatých územích bývá vzdálenost zón 5 - 50 m.

Zóny na skálách, návrších, kopcích, vrších a horách nemění polohu a pravděpodobně ani velikost. Vznik terénních vyvýšenin je totiž převážně podmíněn těmito zónami, protože pozitivní energie horniny zpevňuje. Ke vzniku terénních vyvýšenin je třeba velmi dlouhá doba tisíců i milionů let. Po tu dobu tedy tyto zóny nezměnily polohu.

Na rovinách však dochází u některých zón tohoto typu k poměrně rychlým změnám polohy, pozorovaným v týdnech a měsících na vzdálenosti několik metrů. U těchto zón se mění i jejich velikost (5).

Na těchto zónách zjišťuji intenzitu kosmické a zemské energie. Na celých zónách bývá na zemském povrchu zjištěna stejná intenzita u obou typů energie v rozsahu od 20° do 80°. Často bývá intenzita kosmické a zemské energie stejná, v různých dnech se však mění. Na některých lokalitách bývají zjištěny anomální intenzity kosmické i zemské energie.

Největší stromy, zejména památné stromy, bývají převážně v kruhových zónách o velikosti 2 - 5 m (foto 12).

Porosty ostružin jsem zjistil vždy na těchto zónách na stejných plochách nebo na jiných zónách pozitivní energie. Některé jiné rostliny rovněž někdy pokrývají tyto celé zóny.

V kruhových nebo eliptických zónách pozitivní energie někdy byla nalezena menší kruhová nebo eliptická geopatogenní zóna (foto 13). I v ploše této menší geopatogenní zóny byla zjištěna stejná intenzita kosmické a zemské energie jako na celé ploše.

4.2. Zóny pozitivní energie na vertikálních přímkách

Zóny pozitivní energie na vertikálních přímkách se nacházejí na plochách menších než 30 cm a dost často bývají větší, takže se může zjistit jejich kruhový nebo eliptický tvar o velikosti do 2 m. Bývají svisle ukloněné a jen výjimečně téměř svislé. Nacházejí se v kruhových nebo eliptických zónách pozitivní energie uprostřed zón, v eliptických zónách často v ohnisku elipsy, ale také často mimo střed zóny i na okraji plochy zóny. Dost často se vyskytují samostatně mimo kruhové nebo eliptické zóny pozitivní energie.

Na zemském povrchu v nich bývá zjištěna převážně jen kosmická energie s intenzitou v rozsahu 380 - 450°, která se v různých dnech mění. Na některých lokalitách bývají zjištěny anomální intenzity. V některých dnech bývá zjištěna intenzita zemské energie do 60° na více lokalitách. Výjimečně bývá zjištěna jen zemská energie.

Na skálách a na vrcholech se tyto zóny nacházejí na nejvyšších bodech.

U stromů s mimořádně velkým kmenem jsem téměř vždy zjistil kmen v kruhové nebo eliptické zóně pozitivní energie a vždy uprostřed kmene nebo téměř uprostřed zónu pozitivní energie na vertikální přímce (foto 12).

5. Linie ley

Ze zóny pozitivní energie na vertikální přímce většinou vychází jedna nebo dvě linie ley („ley Unes“), které přenášejí pozitivní energii při zemském povrchu do hloubky a výšky přibližně 100 m mezi zónami pozitivní energie na vertikálních přímkách (6). Někdy nebývá nalezena žádná linie ley a dost často několik linií.

Síla přenášené energie se pozná podle šířky linie ley a podle počtu svislých ploch (siločar) (6). Většinou nacházím linie ley široké 0,4 m a v nich 4 svislé plochy. Několikrát jsem našel linie ley širokou jen 0,2 m a 2 svislé plochy. Několikrát jsem zjistil výrazné linie ley s šířkou asi 4 m a s počtem svislých ploch kolem 80. Kontinentální linie ley mívají šířku 200 - 3000 m a více než 70 svislých ploch (6).

Na skálách a na vrcholech se průběh linie ley často pozná podle výběžku skály nebo podle hřbetu, protože pozitivní energie linie ley horniny zpevňuje.

V okolí zámků se často nacházejí linie ley uprostřed alejí a cest, protože naši předkové znali léčivý účinek těchto linií. Na liniích ley bývají pěšiny, vyhledané lidmi podvědomě.

Nalezl jsem několik stromů s nadprůměrně silným kmenem, na němž jsem nenalezl lineární ani kruhovou nebo eliptickou zónu pozitivní energie, ale linie ley.

6. Závěr

Z uvedeného přehledu geopatogenních zón vyplývá, že největší nebezpečí při hloubení tunelů představují široké geopatogenní zóny zlomů a velké kruhové nebo eliptické geopatogenní zóny. Široké geopatogenní zóny zlomů se poznají v geologických mapách, kde jsou zlomy zakresleny. Při ražení tunelu se podle puklin a podrcených hornin přesný průběh zlomu pozná, takže se mohou učinit patřičná opatření k bezpečnému provozu.

Avšak při ražení tunelu v pokryvném útvaru nad zlomem inženýrství geologové nepředpokládají geopatogenní zónu zlomu. V těchto místech mohou být horniny pokryvu skryté a přitom výrazně porušeny a může dojít k závalu.

Kruhové a eliptické geopatogenní zóny geologové neznají, a proto nejsou v geologických mapách zakresleny. Ty mohou skryté a výrazně porušit horniny pokryvu i jeho podloží. Přístroje na vyhledávání těchto zón zřejmě dosud nebyly sestaveny. Pro předcházení nečekaných závalů tunelu při jeho hloubení je zapotřebí, aby před vypracováním projektu byla celá projektovaná trasa prozkoumána zkušeným radiestétem (proutkařem). Ten může zjistit i menší poruchové zóny a předpokládaný výskyt zvodnělých zón i zvodnělých horizontů, které mají rovněž význam pro hloubení tunelu.

Zóny pozitivní energie horniny zpevňují a bývají svislé. Geologové dosud předpokládají, že skály a terénní vyvýšeniny jsou tvořeny pevnými horninami, vycházejícími na zemský povrch často pod různými úhly a pevné horniny jsou v podzemí tedy často očekávány mimo zóny pozitivní energie. Pevné horniny na těchto zónách pozitivní energie pak komplikují hloubící práce.

Při projektování všech hornických prací a zejména tunelů s velkým profilem raženého díla by měly být prozkoumány zkušeným radiestétem (proutkařem) geopatogenní zóny, zvodnělé zóny a horizonty a zóny pozitivní energie. Trasa tunelů by se měla pokud možno vyhnout širokým zlomům a velkým kruhovým nebo eliptickým geopatogenním zónám. V případech nezbytnosti průniku těmito zónami by se měla učinit patřičná opatření k zajištění bezpečnosti prací.

Literatura:

ČTK: Praha tají obsah zprávy o propadu tunelu Blanka. Lidové noviny, pátek 9.7.2010.

K. Brotz: Zámek Lemberk byl postaven podle tvaru zón pozitivní energie. Psychoenergetika č. 1/2010, Praha.

K. Brotz: Zóny pozitivní energie u Kouřimi, www.kpufo.cz/wcl/uwod.htm - oddíl Psychotronika v praxi, listopad 2009.

K. Brotz: Zóny pozitivní energie u Rataj nad Sázavou. www.kpufo.cz/wcl/uwod.htm - oddíl Psychotronika v praxi, listopad 2009.

P. Kozák: Energie krajiny. ArchET, České Budějovice 2005.

Hustý porost kvetoucí šalvěje lékařské (*Salvia officinalis* L.) a ještě nerozkvetlého pcháče osetu (*Cirsium arvense* (L.) SCOP) na eliptické geopatogenní zóně dlouhé 30 m a široké 12 m, protažené ve směru JZ-SV. Byla zjištěna intenzita geopatogenní zóny na zemském povrchu 30° a ve výšce 50 m 90°. Před obchodním domem Lidl v České Lípě, pohled k severu.

Opravený asfalt s dírami na eliptické geopatogenní zóně dlouhé 6 m a široké 1,5 m ve směru západ - východ. Byla zjištěna intenzita geopatogenní zóny na zemském povrchu 40° a ve výšce 50 m 90°. Zvodnění v hloubce 10 m nebylo zjištěno, v hloubce 20 m vlhké horniny a v hloubce 30 m malé zvodnění. V podélné ose byla nalezena lineární geopatogenní zóna široká 0,2 m s intenzitou 20° a do hloubky 30 m pouze vlhké horniny na zóně. Přesně na dírách v asfaltu byla nalezena křížení pásů obou globálních mříží. Lipová ulice v České Lípě, pohled k JJV.

Eliptická geopatogenní a zvodnělá zóna dlouhá 20 m, široká 15 m a hluboká 2 - 3 m ve směru sever - jih. Byla zjištěna intenzita geopatogenní zóny na zemském povrchu, v hloubce 30 m a ve výšce 30 m o hodnotě 90°. Stejně zvodnění zóny bylo zjištěno od hloubky 2 m do hloubky 30 m. Libušino jezírko v hradišti Stará Kouřim západně od Kolína, pohled k severu.

Kruhová geopatogenní zóna o průměru 3 m. Byla zjištěna intenzita geopatogenní zóny na zemském povrchu a ve výšce 30 m 80° a za 11 dní na zemském povrchu 60° a ve výšce 50 m 90°. Ve sněhu je označen průběh svislé lineární geopatogenní zóny přes střed kruhu široké 0,1 m ve směru SZ-JV. Byla zjištěna intenzita na zemském povrchu a ve výšce 30 m 20° a za 11 dní na zemském povrchu 20° a ve výšce 50 m 90°. Parkoviště obchodního domu Kaufland v České Lípě, pohled k JZ.

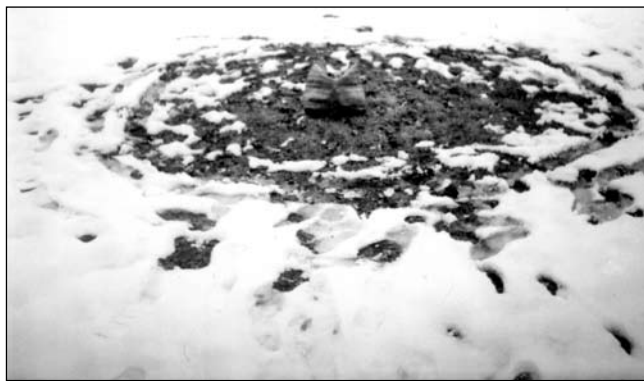
Dvě eliptické vulkanické geopatogenní zóny na suchých plochách chodníku protažené ve směru SZ-JV, bližší zóna je dlouhá 3 m a vzdálenější 2 m, na obou zónách byla zjištěna na zemském povrchu intenzita 60° a ve výšce 50 m 120°. Při sedmi průzkumech během zimy bylo zjištěno zvětšení délky až na 6 m a 4 m a kolísání intenzity na zemském povrchu od 30° do 90° a ve výšce 50 m od 70° do 120°. Téměř celou zimu byly plochy na zónách bez sněhu. Sídliště Střelnice v České Lípě, pohled k JV.

Eliptická zóna pozitivní energie dlouhá 17 m a široká 6 m ve směru SZ-JV na rulové skále vysoké až 3 m. Ze zóny pozitivní energie na vertikální přímce vychází osm linií ley v různých směrech kromě nízké části skály na západním okraji s malou intenzitou zóny. Nejsilnější linie ley široká 1,0 m se 12 svislými plochami vychází ve směru skály k JV. Lechův kámen u Kouřimí západně od Kolína (4), pohled k SV.

Kruhová zóna pozitivní energie o průměru 3 m na kmeni lípy s nejsilnějším kmenem ze skupiny pěti lip. Ze zóny na vertikální přímce uprostřed kmene vycházejí tři linie ley, z nichž jedna probíhá přes kmen jírovce maďalu (kaštanu), který má podstatně silnější kmen než okolní stromy stejného druhu. U restaurace Střelnice v České Lípě, pohled k severu.

Eliptická vulkanická geopatogenní zóna na ploše bez sněhu dlouhá 4,5 m, protažená ve směru JZ-SV. Při čtyřech průzkumech během zimy byla zjištěna délka až 6 m, intenzita na zemském povrchu kolísala od 30° do 60° a ve výšce 50 m od 80° do 90°. Sídliště Střelnice v České Lípě, pohled k JV.

Foto: K. Brotz

Poznámky k článku „Možnosti průzkumu geopatogenních zón a zón pozitivní energie při hloubení tunelů“

V úvodní kapitole pan Konrád Brotz píše, že dosud nebyly sestaveny přístroje na vyhledávání tzv. geopatogenních zón = tektonických poruch. To není pravda. Jako geofyzik jsem se 35 let zabýval vyhledáváním tektoniky pro geology. V současné době mají geofyzikové k dispozici moderní geofyzikální přístroje, kterými se speciálně řeší tektonika, například georadar a geoelektrické přístroje na měření elektrického odporu hornin. V pátém odstavci úvodní kapitoly pan Brotz tvrdí, že stavební geologové dosud neznají pojem tzv. geopatogenní zóny. A proč by také měli znát toto lidové pojmenování geologického pojmu = tektonická porucha.

V kapitole 1.b. Kruhové nebo eliptické geopatogenní a zvodnělé zóny v prvním odstavci pan Brotz píše: Některé zóny pomalu mění velikost a málokteré i poněkud (o 1 m) polohu. Kdyby tomu tak skutečně bylo, museli bychom o tom všichni vědět. Bylo by to zemětřesení. Naštěstí pro nás Český masiv je budován nejstaršími geologickými horninami, a proto u nás dochází k mírným záchvěvům půdy pouze občas na západu Čech.

Pokud se jedná o propad nezpevněných sedimentů nad tunelem Blanka, domnívám se, že ke stejnému propadnutí nadloží tunelu by mohlo dojít o 20 až 50 m na jiném místě, pokud by odstraňování výztuže bylo prováděno stejně nedbale, jak jsme to mohli pozorovat v televizním pořadu na ČT1.

V kapitole 1.c. Lineární geopatogenní a zvodnělé zóny ve třetím odstavci autor píše, že voda se pohybuje i kolmo na zónu. Voda proudí po zóně = tektonické poruše. Nemůže proudit kolmo do pevných hornin.

Pan Brotz je jistě velmi schopný senzibil obdařený jasnovidnými schopnostmi. Chybí mu ale stejně dobré geologické a geofyzikální vzdělání, které by jej udržovalo stát nohama pevně na zemi a zbytečně neriskovat.

V Praze 14.10.2010
RNDr. Ing. Evžen Andres

Tento článek měl být zařazen do Psychoenergetiky 1/2010. Bohužel přišel až po uzávěrce. Dne 3.11.2010 proběhla na půdě ČEPES přednáška pana Maxery o využití přístroje a účastníci mohli přístroj osobně poznat. Možno potvrdit, že se jedná o zářič, jehož praktické účinky musí potvrdit každý individuální uživatel. Protože může oslovit řadu zájemců i z řad čtenářů, prosíme je o sdělení jejich zkušeností s přístrojem.

redakce

DOBRÁ VLNA

Právě před 10 lety začalo pracovat na Moravě malé zařízení Dobrá vlna. Velmi silnou motivací pro jeho vznik byla idea, aby člověk mohl plnohodnotně žít i na místech, kde je prostředí deformováno podzemními prameny. Zařízení, zpočátku velmi nedokonalé, postupně překonávalo technické překážky a k velkému překvapení autora tohoto projektu předčilo všechna očekávání. Postupně, krok za krokem, zde vyrůstalo něco, co by člověk rád ukázal i ostatním. Jenomže, jak mám ukazovat něco, co není vidět, ale můžete to pouze vnímat, pokud vám to vaše smysly umožní. Kdo bude věřit tomu, že ta věc je opravdu užitečná, když ji nelze ani nahmatat, natož zařadit rychlost a s rachotem zmizet v dálce.

Jedná se totiž o rekonstrukci prostředí. Prostředí, poskládané z jednotlivých částí jako stavebnice lego nebo hudební skladba. Místo kostek nebo tónů se skládají nejružnější frekvence, nejlépe do harmonických sekvencí. Je třeba brát ohledy na to, aby vnímavý posluchač – živá buňka, živý organismus – se cítil co nejlépe, aby žádná část celého organismu netrpěla újmu - přesně podle zásad staré čínské medicíny. Tato hudba nesmí být příliš hlasitá ani slabá, musí vyhovovat ve dne i v noci, a v kterémkoliv místě bytu musí znít stejnou silou, bez ohledu na to, co se zde děje hluboko pod zemí.

Je to něco jako óda na život. Pokud má skladatel tohoto hudebního žánru potřebné nadání a dostatek nástrojů, může něco takového vytvořit. Nejdůležitější však je, aby to vyhovovalo lidem, zvířatům i rostlinám. Bez dlouhodobého zkoušení není možné k tomuto závěru dospět, protože dosud neznám objektivní metodu měření kvality prostředí. Moderní fyzici dnes dokážou identifikovat i jednotlivé částice – elektrony, protony, ale i mnohem menší součásti těchto elementárních částic. Rád bych srozumitelně vyjádřil myšlenku, že jakékoliv naměřené hodnoty, třebaže jsou zcela přesné a nezpochybnitelné, musí být podány v souvislosti jejich vlivu na živý organismus. Živý organismus nelze obejít pouhým fyzikálním měřením. Ale naopak to možné je. Bioindikátor je vždy rozhodující a pokud bude existovat objektivní metoda pro měření kvality prostředí, bude se vždycky o živé tvory nějakým způsobem opírat. Stejně, jako jsou oporou pro mne zkušenosti zákazníků. Jeden dopis si můžete na závěr přečíst a jiné naleznete na www.dobravlna.cz

Jsem vděčný svým kolegům: paní Vlastě Sudové, Ing. Novotnému, panu Vrchovskému, Petru Kli-mešovi a Karlu Pawlasovi za mnohaletou podporu. Jsem vděčný i panu A. Fiuráškovu za to, že po našem setkání v Dobronicích neřekl – nedělej to, není to dobré. A také jsem měl štěstí, že se jinak velmi hbitá virgule pana Šándora zrovna při testování Dobré vlny netočila.

Jiří Maxera

Následuje jedno z dobrozdání klientů:

Vážený pane Maxero,

zasílám vám slíbený text, který můžete použít dle vašich potřeb, popřípadě umístit na vaše webové stránky.

Stavbu domu jsme zahájili v září 1989 ve svažité lokalitě pod lesem asi 5 km od Zlína. V té době jsem byl na vrcholu sil. Měl jsem za sebou

úspěšnou sportovní kariéru, závodně jsem hrál kopanou a hokej, rekreačně atletiku, kulturistiku a jiné sporty.

Na stavbě domu jsem trávil stovky hodin a přitom zvládal i náročné zaměstnání. Při mimořádném nasazení se podařilo kolaudovat stavbu a realizovat stěhování do konce roku 1982. Při dodělvkách na domě jsem zde trávil veškerý volný čas. Počátečních drobných zdravotních problémů jsem si nevšímal.

V průběhu roku 1985 se objevily prudké bolesti v páteři, které byly vždy nejhorší ráno, během dne mizely. Skončilo to několikátýdenní hospitalizací, která nic nevyřešila. Přestože jsem fenomén GPZ tehdy neznal, změnil jsem pudově místo spánku a můj stav se zlepšil. Současně jsem se začal zajímat o alternativní medicínu, výrazně jsem odlehčil stravu, přešel jsem na úplnou abstinenci, opět jsem sportoval a posiloval. Přesto se objevovaly ataky bolestí hlavy, svírání na hrudi, arytmie, dýchacích potíží atd. Objevily se i určité psychické poruchy.

Situace vyvrcholila v roce 1990, kdy jsem po běžné chřipce zhubl o 10 kg a bylo stále hůře. Teď už i ostatní členové rodiny pociťovali v některých částech domu slabosti, pocity chladu, závratě, bolesti zad. Já jsem byl 2x hospitalizován ve snaze zjistit příčinu, ale žádná diagnóza nebyla zjištěna.

V této době jsem zcela náhodně navštívil přednášku jistého lékaře - psychotronika o účincích GPZ. Hned mi bylo jasné, že to je můj problém. Lékaře jsem kontaktoval. Ten zjistil, že jsem velký citlivec a že jsem schopen si sám dům proměřit. Při proměření domu jsem se zhrozil. Dům byl doslova prošlehan zónami a některá místa byla pro mě děsivá.

Rozhodl jsem se s touto skutečností bojovat. Sháněl jsem dostupnou literaturu pro odstínění GPZ, realizoval jsem některé rady ing. Žerta. Zakoupil jsem několik typů přístrojů pro rušení geopatogenních zón, jejich přínos byl však více psychologický než fyziologický a posléze nebyl vůbec patrný. Stále jsem studoval a aplikoval alternativní medicínu, posiloval tělo zdravou stravou, cvičením, otužováním a abstinencí. Změnil jsem i zaměstnání. V novém mladém kolektivu jsem trávil hodně času a protože jsem nyní v domě pouze přespával, organizmus byl schopen se díky mé askezi regenerovat, stav se opět zlepšoval a vypadalo to, že vše bude v pořádku.

V roce 2005 jsem odešel do starobního důchodu a přes moje rozsáhlé aktivity jsem většinu dne trávil doma nebo na zahrádce u domu. Moje problémy, ale i problémy mé manželky se opět zvýraznily.

V roce 2006 jsem po nepříjemné chřipce začal doma upadat do kolapsových stavů, noční buzení, brnění rukou, záchvaty dušnosti, neskutečná únava - to byly moje symptomy. Při hospitalizaci, na kterou jsem se doslova vnutil, nebyla zjištěna žádná mimořádná odchylka, paradoxně jsem se v nemocnici po dlouhé době dobře vyspal a při zdejší skromné stravě jsem za 2 týdny přibral 3 kg.

Na podzim téhož roku jsem objevil na internetu stránku pana Maxery a jeho přístroj DOBRÁ VLNA pro eliminaci geopatogenních zón.

Po krátké domluvě byl u mne přístroj instalován začátkem prosince 2006. Po několika dnech byly příznivé účinky přístroje evidentní. Zlepšil se mi spánek, postupně odcházelo trnutí končetin, zvýšila se mi hmotnost, tradiční těžká povánoční chřipka u mně ani u manželky nepřišla. Přesto jsem koncem tříměsíční zkušební lhůty po instalaci přístroje DOBRÁ VLNA upozornil pana Maxera na přetrvávající negativní pocity v některých částech bytu. Pan Maxera při své osobní návštěvě tato místa proměřil a s ohledem na intenzitu zjištěných negativních zón a s ohledem na moji velkou citlivost instaloval silnější přístroj DOBRÁ VLNA. V průběhu několika dnů až týdnů došlo k úplnému odeznění slabostí, trnutí končetin, dýchacích potíží atd. Při posezení v křesle nevstáváme s manželkou s bolestí krční páteře. Po 1,5 letém výpadku jsem se dostal do dobré sportovní formy a ve svých 64 letech jsem v dubnu najel 100 km na horském i silničním kole v dobrém tempu. Zanedbatelné není ani zlepšení atmosféry v rodině, při porovnání situace před a po instalaci je zřejmá současná pohoda. Pohodu cítí i vnuci a vnučky, kterým je u nás tak dobře, že často nechtějí jet zpět k rodičům.

Na závěr bych chtěl říci, že každý člověk a tím více člověk s velkou citlivostí, musí stále všemi prostředky posilovat svoji fyzickou i psychickou odolnost cvičením, relaxací, meditací, sportem, abstinencí, vhodnou stravou a pozitivním myšlením. V případě výskytu škodlivých geopatogenních zón v domě však sebelépe udržovaný lidský organizmus chátará a chradne. V takovém případě je dle mé zkušenosti instalace přístroje DOBRÁ VLNA vynikajícím řešením, jak eliminovat rušivé vlivy prostředí v domě. Po mnohaletých zdravotních peripetiích mohu tento přístroj doporučit.

V.

Upoutávka:

V nabídce firmy výrobce zabezpečuje 10 let 100 % spolehlivost a možnost bezplatně zkoušet přístroj tři měsíce. Další výhodou pro dokonalé vyzkoušení je pronájem zařízení za 2 Kč na den. Protože ze zkušenosti víme, že je mnoho bytů, ve kterých lze těžko najít prostor bez vlivu geonómálních zón, doporučujeme těmto uživatelům bytu přístroj pana Maxery ozkoušet.

redakce

Naše firma vyhledává místa geonómálních zón a dokáže eliminovat jejich škodlivý vliv pomocí zařízení DOBRÁ VLNA.

Jiří Maxera, tel.: 572 591 557, mobil: 603 443 810, e-mail: maxera.iris@tiscali.cz, www.dobravlna.cz

Moje osobní zkušenost se STIMULÁTORY JL pana Jiřího Langa

Již delší dobu jsem četla v časopise MEDUŇKA nabídku na založení HARMONIZAČNÍHO CENTRA (dále jen HC). V květnu letošního roku jsem konečně sebrala odvalu a oslovila přímo pana Langa, což je HC vlastně je. Byla jsem pozvána do Berouna, kde mne p. Lang vyzval ať se posadím na židli a obloží PVC deskami celkem 5ks formátu A4. Z toho na jedné jsem seděla, jednu pod nohy, jednu v oblasti ledvin, jedna na břiše a poslední na hlavě. Dozvěděla jsem se, že se jedná o program JL START. Pan Lang se mi maximálně věnoval, pouštěl mi filmové záznamy o vzniku stimulátorů a také něco z praxe. Asi po hodině sezení jsem cítila slabý tlak v okolí žlučníku, který cca během 10 min. odezněl. Je pravda, že asi před 30-ti lety mne skutečně zlobil žlučník, i když lékaři žádný nález tehdy neobjevili. Prožívala jsem tenkrát dost silné stresové období a dodnes mne některá jídla působila problémy. Dále jsem cítila ke konci sezení brnění v nohou a musím přiznat, že poslední 2-3 roky více jezdím (výtahy, jezdicí schody, vlak, autobus), než chodím. Brněním se projevuje oslabení. Po dvou hodinách sezení mi p.Lang desky program JL START sebral s tím, jak prý se cítím. Popravdě řečeno se nic moc světoborného nedělo, jen mé tělo bylo jaksi volnější. Musím podotknout, že jsem zdravá a žádnými problémy netrpím. Šok přišel až večer. Když jsem vstala ve 22 hod. od počítače, a jak mám ve zvyku protáhnout si tělo, kosti praskaly a křupaly, jako bych trásla s kostlivcem. Teprve pak nastalo to pravé uvolnění a úleva. Má záda se zbavila letitých spasmů, které tam byly nastrádány za léta dřiny ve skladu a já je přičítala věku. Obávala jsem se, že ráno nebo za pár dní se spasmy objeví opět, tak jako po masážích. Dosud, cca za 5 měsíců, se tak nestalo, cítím se skvěle a pohybově mladší o 10 let. Ještě ke žlučníku, po přelčení JL STARTEM si mohu bez obav dát cokoli k jídlu, aniž bych musela vařit byt i jen mátový čaj. Vyzkoušela jsem si to a je to tak. V současné době jsem založila HC v Příbrami v rámci výzkumného projektu Paracelsus a snažím se sbírat zkušenosti s klienty. Zatím je odezva kladná. O dalších zkušenostech napíši v příštím čísle zpravodaje PSYCHOENERGETIKA.

Marie Remešová

POJEDNÁNÍ O LYMSKÉ BORELIOZE

Jedním častokrát se vyskytujícím a také často diskutovaným tématem je onemocnění Lymskou boreliózou. Onemocnění bylo původně rozpoznáno v městečku Old Lyme a okolí (stát Connecticut, USA).

Borelióza je infekční onemocnění, které způsobuje gramnegativní spirochetální bakterie, která je opatřena bičíky - *Borrelia burgdorferi* a je přenosná ze zvířete na člověka. Mezi hlavní přenašeče patří klišťata, v menší míře pak komáři, blechy a ovádi. Infikována mohou být všechna vývojová stadia klišťat: larvy, nymfy a dospělá klišťata. Spirochety pronikají do hostitele kůží v místě přisátí klišťate. Klišťe při sání vypouští do krve látky pro-

ti srážení krve, čím déle klišťe nebo jeho vývojové stadium sají krev, tím je větší možnost přenosu borelie. Kromě člověka mohou být postiženi ptáci, psi, kočky, koně i dobytek.

Nakažené zvíře může vylučovat patogeny močí. Přenos mezi nimi navzájem nebyl prokázán, protože mají lepší tvorbu protilátek. U většiny zvířat nedojde ke vzniku klinického onemocnění a pouze velmi malé procento klinicky onemocní a vyžaduje léčbu.

Ráda bych zde poznamenala, že při nakažení boreliózou člověk automaticky nezískává imunitu, je tedy možné se znovu nakazit a onemocnět.

Kdy a kde se nejčastěji vyskytuje riziko nákazy lymskou boreliózou?

Klišťata se vyskytují zejména v zatravněných, křovinatých nebo zalesněných místech, na loukách, ale třeba i v parcích a lesoparcích. Vyskytují se zde nejčastěji ve vegetačním období. Ohniska nákazy jsou rozeseta po celé naší republice, odhaduje se, že průměrně nakažených je 5 - 10 % klišťat, ale v některých oblastech může zamořenost dosáhnout i 25 %.

Borelie byly nalezeny v severní Americe, Asii, Austrálii, Africe i Evropě. V jednotlivých oblastech se liší v druzích i antigenních vlastnostech a jejich rezervoárem jsou drobní zemní savci.

Jaké jsou příznaky lymské boreliózy?

U lymské boreliózy rozpoznáváme časné a pozdní stadium.

Typickým a velmi známým příznakem počínajícího onemocnění je červená skvrna, zvaná erythema migrans. Tato skvrna se objevuje zpravidla během několika dnů až týdnů (nejčastěji během jednoho až dvou týdnů) po kousnutí infikovaným klišťetem. Skvrna je červená, s výrazným okrajem, uprostřed bledá. Velikost se pohybuje nad 5 cm v průměru. Erytém se objevuje u více než tří čtvrtin pacientů. Další příznaky lymské boreliózy se podobají příznakům chřipkového onemocnění: dostavuje se horečka, bolest hlavy, kloubů, třesavka, únava. Jelikož se u nemocných někdy nevytvoří erytém, je velmi důležité nepodceňovat tyto symptomy, zejména u osob, pohybujících se často v lesních porostech.

Někdy (častěji u dětí než dospělých) lze na kůži ušního lalůčku, šourku, prsní bradavce či nose nalézt modročervený uzlík o velikosti 1-5 cm, někdy doprovázený zduřením příslušných mizních uzlin. Objevuje se za několik týdnů, ale i měsíců.

Borelióza do tří měsíců po onemocnění vyvolává poruchami kardiovaskulárního, nervového a kloubního systému. Mohou se objevit příznaky podobné infarktu myokardu, dušnost. Kloubní aparát je zasažen silnými bolestmi, které však trvají jen krátce a „stěhuji“ se. Co se nervových

příznaků týče, ty zahrnují bolesti hlavy, poruchy citlivosti, hybnosti, strnutí šíje, obrnu, která postihuje hlavně lícni nerv, bolesti v zádech i končetinách.

V pozdním stadiu, přicházejícím 6 - 12 měsíců po nákaze, jsou již poškozeny klouby, kůže i nervový systém a tyto potíže mají chronický charakter.

Jak je možno lymskou nemoc diagnostikovat?

Lymská borelióza může napodobovat mnoho jiných nemocí, proto její diagnóza nebývá snadná. Ukazuje se, že asi 80 % nemocných má charakteristické kožní projevy, u ostatních se zjistí jako první postižení kloubní, nervové nebo srdeční. Protilátky se ve všech případech nezjistí, zejména v prvních týdnech infekce. U některých jedinců se protilátky nemusí vytvořit vůbec.

Pro boreliózu nejsou žádné specifické změny v hematologickém a biochemickém vyšetření. Vyšetření kloubní tekutiny prokázalo větší množství buněčných elementů, serologická pozitivita na poukazuje na napadení spirochetami, ale neprokazuje probíhající klinické onemocnění. Kultivace spirochet je jasným průkazem, ale je obtížná, pro malý počet zárodků. Antibiotická léčba amoxicilinem, azithromycinem, ceftriaxonem a doxycyklinem trvá minimálně 30 dní, ale bohužel po přerušení podávání ATB dochází v některých případech k obnovení klinických příznaků. To může vyvolat chronické imunitní a zánětlivé problémy.

Oprávněně je proto věnována pozornost lékům ovlivňujícím činnost imunitního systému - imunomodulancím a imunosupresivům.

Neurologická forma

Tato forma je velmi pestrá a počet hlášených případů stoupá. Ve druhém stadiu časně diseminace může dojít k boreliové meningoencefalitidě, projevující se bolestmi hlavy, zvracením a někdy závratěmi. Často bývá provázena jednostrannou nebo oboustrannou obrnou lícniho nervu. Při neuroborelióze (NB) může dojít i k periferní neuritidě či myelitidě.

Oční forma se může projevit konjunktivitidou již v prvním stadiu. Ve stadiu chronickém může být rohovka postižena chronickou keratitidou. Tato postižení však nepatří mezi častá.

K méně častým patří i srdeční postižení, které se nejčastěji projevuje poruchami srdečního rytmu.

Lymská borelióza v graviditě

Tato infekce není řazena mezi nebezpečné teratogeny, nicméně vyžaduje pozornost. Pokud k infekci dojde během těhotenství, je třeba zahájit léčbu vhodným antibiotikem a sledovat ženu až do doby porodu, kdy je odebírána pupečníková krev a vzorek placenty na vyšetření.

U dětí LB probíhá většinou příznivě a přechod do chronického stadia je zcela výjimečný. Typická je zde obrna lícniho nervu.

Infekce, slabá imunita, chronické stavy

Borelióza je infekční onemocnění a infekce představuje nejčastější základ chorobných procesů v těle. V latinském názvosloví nám zánět neboli zápal označuje přípona „itis“, např. hepatitis. Slovo zápal se velmi dobře hodí k duchovnímu i fyzickému označení procesu infekce. Jiný význam pro zápal je také exploze. Mám na mysli emoce, při kterých se uvolní vnitřní konflikt. Každá infekce je konflikt v látkové podobě. Kdo neřeší své vnitřní emoční konflikty, schovává se, oddaluje řešení, tomu se konflikt zviditelní jako zánět v těle. Chronický zánět je chronický kompromis. Pokud se chceme zbavit zánětů, musíme umět konflikty řešit a rozhodovat se. Změna myšlení znamená rozhodnout se rychle a v pravý čas, nebýt laxní, nenechat si emočně ubližovat, umět se bránit, neužívat kompromisu.

Duševní příčiny

Na tomto místě je vhodné říci, že za každou nemocí těla stojí onemocnění duše. Duše pak promítá nespojenost ducha do tělesné úrovně. Je třeba pochopit význam druhých lidí ve svém životě, učit se vnímat jejich „nepříjemný“ trénink jako možnost posunu sama sebe. Pokud člověk vnímá chování druhých jako špatné, chová se v duchu principu oko za oko, zub za zub, soudí druhé a odsuzuje, dotýká se věcí, které mu nepřísluší hodnotit, píchá do druhých, tak i jeho něco píchne (klíště). Duchovní příčinou onemocnění lymeskou boreliózou je zloba na ziskuchtivce, kteří si chtějí přivlastnit materiální výdobytky nemocného boreliózou, (třeba i na nevědomé úrovni). Čím větší je přání nic nedat - raději zničit, než darovat - tím ničivější průběh borelióza má. Borelióza je zánětlivé onemocnění, které může zastavit jen láska, se kterou budeme přistupovat k druhým. Láska, tolerance, shovívavost je z duchovní roviny cesta k vyléčení!

Vraťme se však ke borelióze. K očistě ducha pochopitelně patří i očista těla. Člověk, který onemocněl touto nemocí a byl přeléčen antibiotiky, nebo imunomodulanty, by měl pochopitelně věnovat více pozornosti svému imunitnímu systému. Nejen co se týče zdravých stravovacích návyků, dostatečného pohybu, pobytu na čerstvém vzduchu, ale pravidelně by měl svému organismu dopřát i látky posilující imunitní systém

Osvědčený vitamín C je velice důležitý pro správnou funkci vlastních obranných sil organismu. Významně zvyšuje odolnost proti infekcím stimulací účinku leukocytů a zvýšením tvorby interferonu. Jako přírodní antioxidant hraje důležitou roli v inaktivaci volných kyslíkových radikálů, chrání lipidy buněčných membrán před oxidací a pomáhá odstraňovat únavu. Na trhu ho máme v samostatné formě, ale i s přidavkem dal-

ších, zdraví prospěšných látek. Dobrou zkušenost mám například s přípravkem RAVIT, který obsahuje i výtažky z rakytníku řešetlákového.

Také zinek posiluje přirozenou obranyschopnost proti bakteriální invazi a má pozitivní vliv na funkci imunitního systému při zánětlivých procesech. Udržuje zdravou pokožku a přispívá k rychlejšímu hojení ran.

Jód je součástí hormonů štítné žlázy, jednoho z hlavních orgánů kontroly a řízení organismu. Řídí některé enzymy, které ovlivňují látkovou výměnu, posiluje odolnost těla vůči chladu, zvyšuje funkci termoregulačních systémů v organismu.

Ráda bych se zde zmínila i o kvalitním produktu IMMUNITY STAR, který je typický přírodní harmonizér (mimo jiné obsahuje 67 stopových prvků), který chorobně sníženou imunitu zvyšuje a patologicky vysoké projevy imunity naopak snižuje.

Napomáhá mírnit alergické projevy, uvolňovat napětí organismu, snižovat pocit únavy svými antioxidačními účinky, zvyšovat obranyschopnost organismu a zklidňovat nervy. IMMUNITY STAR je nenahraditelný v situaci, kdy se ani opakované podávání antibiotik neosvědčilo a infekce se opakuje. Je tomu právě u potíží při borelióze, kdy jsou spirochety zapouzdřené v organismu mimo dosah antibiotik a stále se vrací.

Podobné účinky má i často používaný ACIDOPHILUS, který organismu napomůže k dalšímu posílení boje s infekcí. Svým unikátním složením optimalizuje střevní mikroflóru. Pomáhá zvyšovat odolnost proti infekcím a při regeneraci organismu posiluje nespecifickou i specifickou imunitu, stavy vyčerpání a oslabení organismu.

Dále extrakt z Echinacea purpurea, je účinným prostředkem pro podporu imunity a zvýšení odolnosti organismu. Aktivní látky extraktu posilují imunitní systém, zvyšují buněčnou i humorální imunitu, tvorbu leukocytů a erytrocytů (bílých a červených krvinek) a properdinu (faktor zvyšující nespecifickou imunitu). Imunitu organismu posiluje Echinacea také aktivací fagocytózy a podpořením činnosti sleziny. Echinacea také příznivě ovlivňuje funkci zažívacího ústrojí.

COLOSTRUM je výtažek z mléčiva prvních 12 hodin života dítěte, obsahuje všechny imunoglobuliny v nejvyšší, ochranné, přirozené koncentraci. Nabízí teda enormně silnou imunitní ochranu, nejen svou přítomností všech IgG, ale obsahuje i vitamíny, minerály, stopové prvky a aminokyseliny. Dále přítomnost růstových faktorů řídí a zlepšuje buněčnou a tkáňovou regeneraci. Výrazně se při užívání tohoto produktu spouští imunitní reakce, urychluje se hojení po chemo- a radioterapiích, pomáhá velmi rychle optimalizovat metabolismus a regeneraci organismu. V našem případě u boreliózy, pomáhá při ničení virů a bakterií a snižuje jejich patogenní účinky. COLOSTRUM napomáhá: mírnit alergické projevy, uvolňovat napětí organismu, posilovat vlastní imunitní systém, normalizovat činnost vnitřních orgánů. Jako celek enormně posiluje nespecifickou i specifickou imunitu, stavy vyčerpání a oslabení organismu. Je to přírodní antibiotikum a antialer-

gikum a je vhodný pro všechny věkové kategorie. S tímto přípravkem mám snad nejlepší zkušenosti při kombinaci s léčbou s pulzní magnetoterapií. Tuto dobrou komunikaci zřejmě způsobují dva faktory. Jeden, že jsou to přírodní formy a druhý, že oba fungují na buněčné úrovni.

V lékárnách a v prodejnách se zdravými produkty je nepřeberné množství produktů v různé kvalitě i ceně. Zmínila jsem se jen o těch, s kterými mám dobré zkušenosti v rámci své léčebné praxe.

Velmi důležitým momentem je však skutečnost, že i když podpoříme svůj organismus některým produktem, do jaké míry je naše tělo schopné je využít ve svůj prospěch?

Pokud totiž máme zanesené buněčné membrány, využitelnost produktů je poměrně nízká. Proto je nutné vyčistit své buněčné řečiště, aby se všechna rezidua z léků, potravin, ze vzduchu i ze stresových faktorů odstranily. Pak teprve mohou tito pomocníci našemu tělu opravdu pomoci s vysokou účinností.

Již přes 15 let se věnuji pulzní magnetoterapii, která právě dokonale splní zmíněný požadavek.

Je to metoda, přirozeně posilující obranyschopnost organismu a čistí buněčné membrány. Pravidelné aplikace pulzní magnetoterapie vyrovňávají elektromagnetickou bilanci v buněčném systému a z této úrovně dochází i k posílení a regeneraci organismu. Protože v rámci terapie touto léčebnou metodou dochází i k protizánětlivému účinku, tak se přirozenou cestou zvyšuje imunita, snižuje se patogenita, v našem případě borelie, a v případě jiných zátěžových životních a zdravotních situacích, se nemá možnost projevit dalšími atakami. Borelie, nebo třeba i malarie zůstává v našem organismu po zbytek našeho života, ale není schopna se projevit, protože nemá splněny kultivační podmínky a imunitní systém je dostatečně silný, aby dokázal odolat případným opakovaným infekcím.

Dnes byla hlavně řeč o borelióze, ale těch infekčních nástrah je kolem nás více. Kromě toho netrpíme jen infekcemi, ale i metabolickými poruchami, nemocmi pohybového aparátu, nemocmi cév vnitřních orgánů a neurologickými chorobami - vzpomeňme zde roztroušenou sklerózu, Parkinsonismus, Alzheimerovu nemoc, chronický únavový syndrom, to vše je důsledek dlouhodobé absence magnetizmu. V přírodě se člověku „civilizačními“ výdobytky a elektrosmogem podařilo porušit vyváženou elektromagnetickou bilanci pro zdravé fungování všech životních forem a vrátit to tam nelze. Můžeme si však pomoci magnetoterapeutickými přístroji. Tyto simulují přírodu a pomohou nám odstranit naše veškeré zdravotní obtíže a navíc udržet si náš zdravotní stav dlouhodobě v podstatně lepší kvalitě.

Je dobré naslouchat i varovným signálům svého těla. Ale když už jsme nemocní, anebo nás potkala nepříjemná infekce lymeskou boreliózou, tak bychom pro zachování té nejcennější devizi a tím je zdraví, měli udělat maximum. Život je dar a proto s ním nakládejme jako s křehkým darem!

Izabela Klimová

Přehled akcí ČEPES v prvním pololetí 2011

VALNÁ HROMADA ČEPES

**Vedení ČEPES svolává valnou hromadu společnosti na sobotu 5.3.2011.
Valná hromada probíhá v budově ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1
v době od 9:00 do 15:00 hod.**

Program:

09:00 – 10:00	Registrace
10:00 – 12:30	Přednesení zpráv o činnosti a hospodaření za rok 2010. Návrhy činností a rozpočtu na rok 2011. Diskuse, volby, schválení usnesení.
13:00 – 15:00	Společenské posezení.

Pokud někdo z účastníků bude chtít vystoupit se závažnými zprávami či sděleními, ať požádá během dopoledního jednání předsednictvo valné hromady o zařazení svého vystoupení. Případně tento požadavek předjednejte s vedením ještě před valnou hromadou.

Vedení ČEPES upozorňuje na skutečnost, že valná hromada je určena pouze pro členy a zvané hosty.

Účastníky valné hromady (členy ČEPES) žádáme zdvořile o zaplacení členského příspěvku během ranního zasedání.

Současně žádáme ty, kteří se valné hromady zúčastní, aby svoji účast potvrdili v době od 1. do 25.2.2011 mailem, telefonicky, faxem nebo písemně. Jedná se o zabezpečení občerstvení.

Během valné hromady možno zakoupit publikace vydávané ČEPES a teleestetické pomůcky.

Informace o ČEPES a jejich aktivitách můžete získat na internetu na adrese: www.cepes.cz nebo přímo v kanceláři číslo 235 v budově B, ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1.

UPOZORNĚNÍ

Pokud se nebudete moci zúčastnit valné hromady, žádáme členy o splnění základní členské povinnosti, kterou je zaplacení ročního příspěvku (500 nebo 350 Kč) buď složenkou nebo převodem na účet:

0047133011/0100, var. symbol 21603, konst. symbol 308

Poznámka: přiloženou složenku můžete použít pouze pro přímou platbu.

Přednášky a setkání

2.2.2011	17:00	Prodělali jste boreliózu a chcete pomoci? přednáší prom. biol. Izabela Klímová a Ing. V. Bažant
6.4.2011	17:00	Setkání k výměně zkušeností a názorů
8.6.2011	17:00	Setkání

Informace o konané akci získáte v kanceláři ČEPES (tel. 221 082 252),
na www.cepes.cz, e-mail: bazant.cepes@seznam.cz, hotzky.jiri@volny.cz

Vstupné 60,- Kč.

Poskytování bioenergetických služeb a zajišťování pulsní magnetoterapie

ČEPES zájemcům zabezpečuje poskytnutí těchto služeb. Služby slouží k posílení imunitního systému, regeneračních schopností organismu, odstraňování všech druhů únavy, zmírňování bolestí, zlepšení hybnosti a harmonizování fyzických i psychických sil klienta. Služby se poskytují převážně ve čtvrtek od 9:00 do 18:00 hod. Objednání je třeba uskutečnit telefonicky (210 082 252, 723 491 987) nebo e-mailem: bazant.cepes@seznam.cz.

Česká psychoenergetická společnost ČEPES

**Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1
tel.: 221 082 252, fax.: 221 082 289
e-mail: bazant.cepess@seznam.cz**

Je společenskou neziskovou organizací s právní subjektivitou zabývající se především těmito činnostmi:

Bioenergetické služby

- poskytování bioenergetické péče a zajišťování pulsní magnetoterapie
- výchova a vzdělávání biopraktiků
- legislativní zabezpečení profesí našich členů s cílem zařadit jejich profese do Národní soustavy povolání
- k dosažení tohoto cíle pokračovat ve spolupráci s HK ČR a organizacemi obdobného zaměření jako ČEPES

Telestezie

- poskytovat bioenergetické služby k vyhledávání vodních zdrojů a vhodných lokalit pro výstavbu
- organizování proutkařských kurzů

Zájmová a badatelská činnost

- vytvořit pracovní skupiny pro řešení praktických problémů, se kterými se telesteti, bioenergetici a zástupci dalších odborných směrů setkávají v praxi

Osvětová a publicistická činnost

- vydávání zpravodaje PSYCHOENERGETIKA
- zabezpečování přednášek a seminářů
- spolupráce s časopisy

Ve své činnosti ČEPES navazuje na předchozí práce Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha z let 1980 - 1990 a využívá zkušeností tohoto výzkumného pracoviště k dalšímu rozvíjení psychoenergetiky.

Rádi uvítáme v našich řadách další spolupracovníky – staňte se našimi členy. Informace o ČEPES a programu můžete získat též na stránkách:

www.cepess.cz